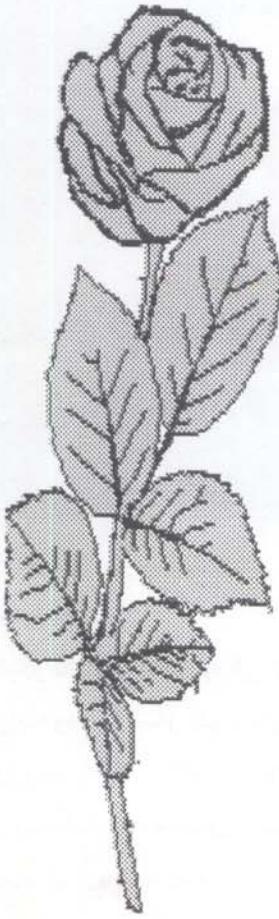

گاراپا

Nov / Dec 1995

دەرھىنەر: كۆمەلەي كوردىستانى لە ئىسکىيەستۇونا ژمارەي ھەفتەم

SALAWET YANNU PIRROZBE!

ئەم ژمارەپەدا:

- ٢٧ * تايىكواندو لە لايەردى
* چاپىيىكەوتتىك لە گەل
شىركۆ بىتكەس
٢٦ * لە لايەردى
* چاپىيىكەوتتىك لە گەل
ئالەر كومان
لە لايەردى ٢٣

سالا نوئى قاۋ يېرىزىست

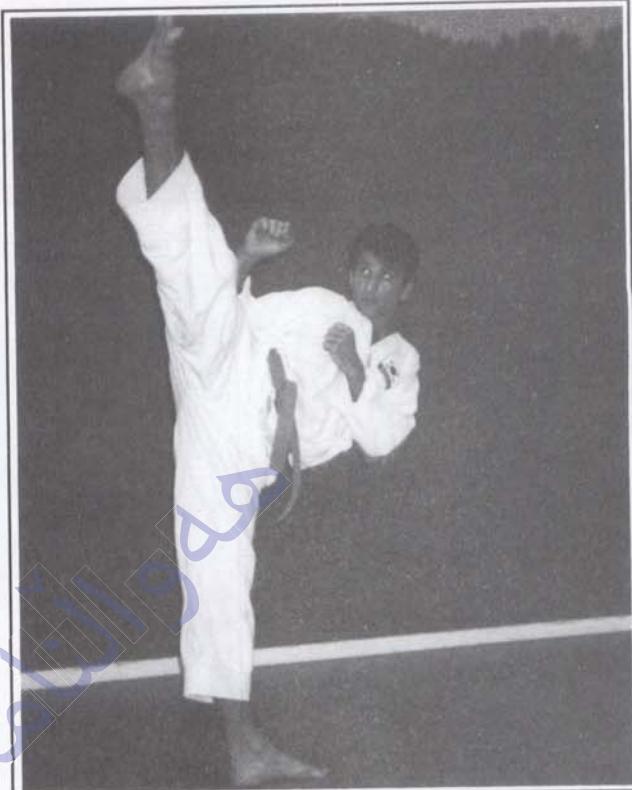
تایکواندو TAE KWON DO

به رگری، با وربه خوبوون، هاوکاری

تایکواندو ته ندرستی مرۆڤ باش ده کات، ههست به هاوسه‌نگی له ش ده کات، ئەم ياری يه تەنها وەك پەرەنگاری كردن بەكار ناهىنرى، بەلكو مرۆڤ فىرى ئاسوودە يى، له ش سووکى، باوه ربە خوبوون و ههست بە توانا بۇون ده کات . تایکوندو پىكھاتووه له سى ووشە، (تاي اواتا قاچ (کوان) واتا دەست، (دو) اواتا بىرپاوه، تىكرا دەبىتە تواناي گيانى وله شى بۇ بەكارهينانى قاچ ودەست.

كۆمەلېك ئەركىيۆلۆگ له چەند ئەشكەوتىك دا دىيمەن و وىنەى وەرزشى تایکواندويان دۆزىيەتە وە كە تەمنى دەگەريتە وە بىچ ۳۷ سال پىش زايىن واتا سەرەمى فەرمانرە وايى كۆگۈرىي. پاش زنجىرە كۆگۈرىيۆكان فەرمانرە وائى سىلا تایکواندويان زۇرلە لا بەناوبانگ بۇوه هەروهە لادە سەريازە كانىيان فىرى ئەم يارىيە كەردىووه بۇ بەرگرى كردن وە رىزگرتەن لە دايىك و باوك و هاوريكانيان، وە راست گۆيى وېغىرەتى لە جەنگدا و خۇ دوور خستتە وە لە شەپى ناو لاؤان تایکوندو بە هەموو جىهاندا بىلەپتە وە لە زۇرېيە شارە كانى سودىيدا ئەم وەرزشە دەكرى.

ئامادە كەردىنى دانا توانا

تایکوندو چى يە؟

تایکواندو ناوى يارىيە كى بەرگرى يە كە مىڭۈسى دەگەريتە وە بۇ ناو قۇولىتىرين كولتورو مىڭۈسى كۈرپاىي پىش ۲۰۰ سال، لە تایکواندودا زىاتر دەست وقاچ بەكار دەھىنرى بۇ دوور خستتە وەي بە رامبەرە كەت motständare

**رادىوی دەنگى لاؤانى كۆمەلەي
كىردستانى لە ئىسکىيەستۇونا
بە رنامە كانى خۆى لە رۇژانى يە كىشەمە
لە كاتىزمىرى 18.00 تاكو 18.30 لە
سەرشاپۇلى FM 92,7 MHz بلا
دەكەتە وە.**

بەناوى دەستەي نو سەرانى
گۇۋارى ئارارات زۇر سوپايسى
ئەوكەسانە دەكەين كە يارمە تىيان داونىن
بە نووسىن چاپ كردن، بە رەھە مناردەن
وېنە ناردن، وچەندەها شتى تر، وەھىوا
دارىن كە نمونەي كوردى ھۆشىيار بن.

چاوپیکه و تیک لەگەل شاعیری کورد شیرکو بیکەس

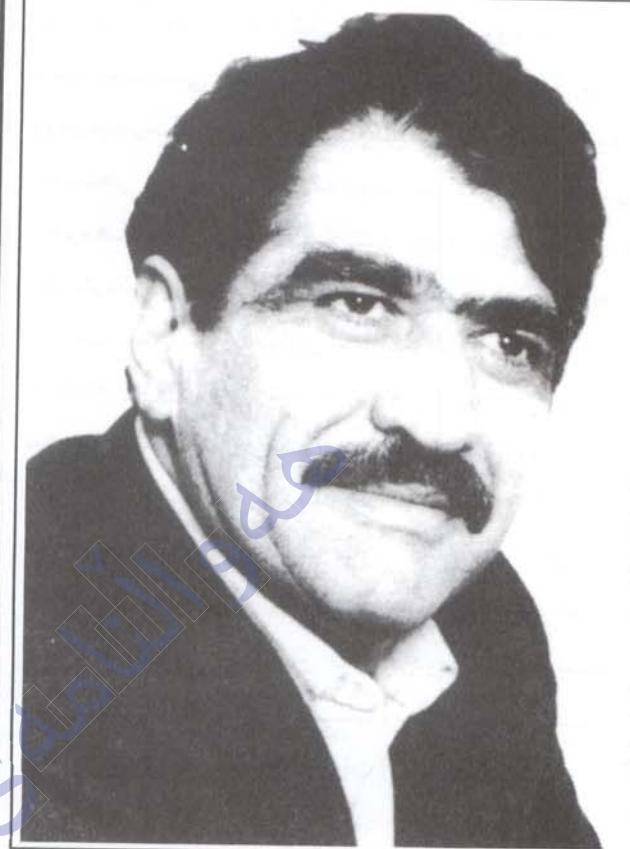
روناککەرە وەی بەردەمی تاریکیم بwoo، هەرئە و چرایەش گەای خۆشە ویستى شیعە خست لەناخم دا. هەرزۇویش شیعە کانی گۆران و هەردی بۇون بەسەرینى شەوانەی خەیالى من. تەمەنم ۱۷، ۱۶ سالان بwoo کە بؤیەکەم جار هەولەم دا شیعر بنوسم وە مامۆستا گۆران فېرى بەکارھەننانى كىشى خۆمالى كوردى كردم لە سالى ۱۹۶۸ داول لە شارى بەغداد يەكە مىن كۆمەلە شیعەم بەناوى (ترىفەی هەلبەست) ھو. چاپ كرد.

- من هەميشە پشتگىریم كردووه لە بزووتنە وە رزگارىخوازى كورد وە چەند جارىك چوومەتە رىزى بزووتنە وە شۇرشگىرانە ئىپىشەرگە لەشاخ.

- بؤیەکەم جار لە سەرەتاي ۱۹۸۷ دا هاتمه دەرە وە، نزىكەی سالە وە ختىك لە سوريا و ئىتاليا بۇوم دواتر بە پچىپەچرى نزىكەی سى سال لە سويد بۇوم، لە مانگى ۱۰۱ دا گەرامە وە كوردىستان. سى سالا و نىو لە وى مامە وە، ئىستاش سالە وە ختىك زىاتەرە گەرامە تە وە سويدو لە شارى ستۆكھۆلم دەۋىم وە خەريکى نۇوسىنى وە ئى شیعرانەم كەلە نىوان سالانى ۱۹۹۱ و ۱۹۹۵ دا نۇسیومن و بەنيازم لە سەرەتاي سال ۱۹۹۶ دا وەك دیوانىك لە چاپىان بىدەم بە ناوى (مېرىگى زام. مېرىگى هەتاو).

ئارارات: ئەرك و خەباتى نوسەرى كورد چى يە لە دەرە وە وولات؟

- ئەدیب و نوسەر لە هەركۈيەك بىت قەلەم و بەرەمە کانى پىتىساھى راستەقىنە ئەون، لە بەر ئە وە درىزەدان بە كارى ئەدەبى و نوسىن يەكە مىن ئەركى سەرشانە و هەرلە بۇلاپدرە ۲۲

ئارارات: دە توانى خوت بە خويىنەرى گۇڤارى ئارارات بىناسىتىت؟

- من لە شارى سليمانى و لە گەرە كى گاوردان لە دايىك بۇوم رىكە وتى ۲۵ مى ۱۹۴۰ بؤیەکەم جار لە بىنارى چىاي چەرمادەند چوومە بەر خوينىن واتا لە سورداش، هەرلە و تەمەنە ش دا سىحرى سروشى كوردىستان و دىمەنى چىاسەركە شەكان كەمەندىك كىشى عەشقى خۆيان كردم، شىرىنى زمانى كوردىش هەر لە وكتە وە تىكەل بەھەست و نەست بۇو كە دايىك شەوانە چىرۇكە فۇلكلۇرى بەيتە مىلىلە كانى بۇئەگىرامە وە. تەمەنم نەگە شتبۇوە هەشت سالان كە باوكم كۆچى دوايى كرد ئىتىر زيانى دواي ئە و، زيانى بىۋەژن كوشى دايىكەم و هەزارى و دەرە سەرەي بwoo. گيانى بىكەس چرائى

دەرەوەی سنوری ئەودەستەلاتەدان کە ئەمرو
جلەوی سیاسی و حۆكمیان بەدەستەوەیه،
لەدەرەوەی ئە و دەستەلاتانەن کە بۇونەتە
دەس کىشى بىگانە و رئىمی سەددام و داگىركەرانى
کوردستان. ئایا ئەتوانن چىتر بىمەن؟
گرنگبى دەنگنە بۇونە و هەلۋىستىرىتىن بەلاى
منەو ئەوەيە كەكتى ئەوەتاتووه نوسەران
وئەدىيانى كورد دواي ئەوەي گەلى رووداو
ووھەرچەرخانى سیاسى و ئىقلیمی تازە پەرەدەيان
لەسەر رووی گەلى هەلۋىستى هەلائى، كاتى
ئەوەتاتووه كەبې پىچ وېناوشارىنى وەو
وېلکىرىدىنى راستى لەنانو كۆمەلى تەم و مىرى قىسىدا
دەست نىشانى تەواوى راستىيەكان بىكىت. من
لە يەكەم رۈزى ئەم شەرە وېرانكەرە يىشە و ووتومە:
تەنها چارەسەرئى كەھبى ئاشتى وووت وېزى
برايانە پىكەوە دانوساندىن وەلكرىنى.
لە بەرئە وەتا دەرفەتىك ماوە ئەم ھەلە مىزۇوييە
لە دەست نەدەين و ئەم گەلە سەم دىدەيە تووشى
چارەنۇوسىتىكى رەشتە لە رابردووی نەكەينە وە
كەنزا زانىن سەرئەنجامى
مەترىسىدارى بەرە كۆيى دەروات ! !

ئارارات: لەنانو شاعيرانى كون وتازە كوردو
گەلانى تردا ناوى كى ئەبەي؟
— من لەنانو شاعيرانى دېرىنى كورددا
خانى ونالى و مەحوى و حاجى قادرى
كۆيى (ولە رىبەرانى تازەشدا) گۆران بە كۆمەلە
پىشەنگىكى گەورە ئەزانم وەلەنانو شاعيرانى
دىنياشدا (كەلەرىگە زمانى
عەرەبىيە و بەرە مەكانيانم خويندۇتە وە) بوشكىنى،
لۇركا، نىرۇدا، ولتوتىمانم خۆش دەويى، وەلەنانو
شاعيرانى عەرەبىشدا مە حمود دە روپىش وئە دونىس
بەدوو كەلەشاعيرى گەورە ئەم رۆزگارە
لەقەلەم ئەدەم .

ئارارات: لەچ كاتىكىدا شىعر ئەنۇوسىن؟
— خۆشم نازانم، من كاتىكى دىيارىكراوم

بىكە يەشە وەگە ياندىنى پەيامى فيكىرى و ئەدەبى
خۆى بە ئەنجام دەدات. هەلبەتە ئەم ئەركەش
لە ئەدىيەتكە و بۇ ئەدىيەتكى تر ئەگۈرى،
يەكە مىن خەباتى ئەدىب لەناو (زمان) دايە واتا
لەنیو كارى تەفراندىدا لەپىشكەش كردىنى
بەرەمى بەشىوه جوان و بەناوەرۆك دەولەمەندى،
قۇولۇ كردىنە وەي پەيوەندى و خۆشە ويستى نىوان
ئەوبەرەمانە و خوينەرە، ئاۋىتە بۇونە لەنانو
مېزۇوى گەلەكە و بىزۇتنە وەي جىهان بىنى
سەردەمدا. ئەمانە يىش ھەموو بۇ ئەدىب
پەيوەستە بە وسەرئەنجامە وە كە (بەرەم بەرەمى
ئەدەبى و تەفراندىن و داهىنان بىت) چونكە
سەنەدى ئەدىب ئەوكارانە يە و ھەرىپە وەش
لە نوسىنى ئەدەبى جوئى دەكىتىۋە. ئىتەر ھەندى
ئەرك و كارى تر ھەيە ناچە ئەوخانانە وە كە
ئىمە مە بەستمانە.

ئارارات: ئایا نوسەرانى كورد لە ھەندەران و
لە وولات توانىييانە دەورىكى تايىەتىان ھەبى بۇ
وەستانى شەپى براڭۇزى؟

— شەپى نەفرەت لېكراوى كوردو كورد،
كوردكۈزى، شەپى ناوخۇيى كوردستان وېرانكەرە
كورد لەناوابەر. ھەر لە يەكە مىن رۆزە وە جىڭە
— نارەزايى و تورەپى زۆرەي ھەرە زۆرە ئەدىب
و نوسەرانى كورد بۇوە. چ لە ھەندەران و چ لە
كوردستانىش ئەوەي بە و نوسەر ئەدىيانە
كرابىت كردوويانە: هەلۋىستىرىتىن، نامەى
نارەزايى نۇوسىن و پەيوەندى كردن، كۆرۈ
كۆبۈونە وە، پېشىنارو نىشان دانى چۈنپەتى
چارەسەرە وەلەدان بۇ دانوساندىن و ووت ووپىز
كەنزا زانىنە و چارەسەرە كەنزا زانىنە
بەرەنگە ئاشتى و برايەتى و خۆشە ويستى، ئەوەي
راستى بىت ئەدىب و نوسەر لە وەزىياتر چى
پىنە كەنزا زانىنە ! ! لە وە زىياتر ھاوار بکات و بىنۇوسى
وېھە خەي شەركەران بىگرى وەرەدەم ئاماھە بىن
بىكە وىتە بەينە وەك ناوبىزى كەر دەورى مىزۇويي
خۆى بىنى ! چونكە نوسەران وئەدىيان لە

ئارارات: گەورە ترین دوژمن؟

— سەددام حسین.

ئارارات: گەورە ترین رۆمان نوس؟

— دستویفسکى

ئارارات: لە گۇرانى بىتىھ دېرىنە كانى كوردىدا دەنگى
كىتان لاخوشە؟

— سەيد عەلى ئەسغەری كوردستانى

ئارارات: ناخوشتىرين و خوشتىرين كات لەزىانى

راپردووتدا؟

— يەكم: ھەرەسى شۇرۇشى ئەيلول

— دووهم: راپەرينى خەلکى كوردستان لە مارتى
سالى ۱۹۹۱ دا

ئارارات: رەئىستان چى يە بەرامبەر ئەم
شىوه پىشتىگىرى كردىنى سويد و پىشىكەش كردىنى
خەلاتى توخۇلسکى بو شاعيرو نوسەرە
بىيگانەكان؟

— توخۇلسکى نوسەرىيکى ناسراوى ئەلمانى بۇو
لە سەردەمى حوكىمانى نازىيەكاندا وەك پەناپەر
دىتە سويد بەلام دەولەتى ئەوسای سويد رىزى
ئەم كەلەنوسەرە ناگىن و زيانىكى تال وناھەمۇار
ئەرى وناچار ئەبىت كە خۇى بکۈزى، ئەم
خەلاتەيان بەناوى ئەۋەوە ناوناواه.

— من لە سالى ۱۹۸۷ و ۱۹۸۸ دا ئەو خەلاتەم
وەرگرت، پىم وايە پىرار بۇو كە نووسەرى بە
ناوبانگ سەلمان روشنى هەمان خەلاتى وەرگرت
وپارىش تەسلىمە نەسرىن. من بۇ خۇم پىم وايە
گرنگى ئەو خەلاتە لە وەدانى يە كە من وەك شىركو
بى كەس وەرم گىرتووە، بەلكو گرنگولەپىشتر زمان
وئەدەبى كوردى يە واتە دەرگا كردىنەوە يەك بۇو
لە بەرەم شىعرو ئەدەبى ئىيمەدا. يان ھەنگاۋىك
بەرە و جىهانى گەورە ئەدەب و داهىتان.

ئارارات: بەرەمەنى تىرتان بە سويدى
چاپ نەكراوه؟

— بەرەمەنىكى تىرم ئىستا بە سويدى ئامادە يە
بۇلاپىرە

نېب بۇ شىعر نووسىن. جارى واھە يە بە چەند مانگىك
شىعرنانووسىم و جارى واشە يە لە مانگىكدا
چەند شىعرىك ئەنوسىم. من لە زەۋى و شىعريش
لە باران ئەچى، جارى واھە يە ھېننە ئەبارى
خۇشناكاتەوە جارى وايشە يە قەترە يەك
لە وئاسماňە نايەتە خوارە وە.

ئارارات: ئاواتى ئەم روزانە ئىستات چىھە؟

— بەزوتىرىن كات شەرى ناوخۇ خۆكۈزى
كۆتا يىپى بىتى و پەرلە مان و حکومەتى ئى
كوردستان بىكەونەوە كار، ئاشتى
و خۆشە ويستى و بىرايەتى لە وولاتدا سەقام گىر
بى و خەلکى بىرسى و مال و يېرانى كوردىش
ببۇرۇنە وە.

ئارارات: لە بەر چى دەستت لە پىستى وە زارەتى
روشنبىرى حکومەتى ھەريمى كوردستان
كىشايە وە؟

— لە بەرپىشىل كردىنى ياساو ھەولدان
بۇخنكاندى ديموكراتى و كېپ كردىنى دەنگى ئازادى.

ئارارات: دەربارە ئىن ئەلى ئى چى؟!

— كىلەكە ئەپىتى ئىانە.

ئارارات: ئەى مەندال؟!

— گولى ئىانە.

ئارارات: ئەى دايىك؟!

— گەورە ترین خۆشە ويستى يە.

ئارارات: تاراوجە چى يە؟!

— زىندانىكى گەرۆكە.

ئارارات: سويد لە چى دەچىت لاي تو؟!

— لە سەلاجە يە كى درىزكولە!

ئارارات: خوشتىرين وولاتى دىنيا؟

— كوردستان!

ئارارات: خوشتىرين خواردن

— كەبابە بە تمام و چىزە كە ئىلىمانى.

ئاله‌ر کوتمان

وهک بیگانه وەک سویدی وەک فېركەر

ئارارات: ئىتوھ كىتىپكىتان نۇوسىيۇھ بەناوى
(دەرىبارەي كورد *kurder Om*). ئەمە چون
رىيکەوت؟!

— سالى ۱۹۷۸ لەشارى ئۆپسالا راپورتىكم
لەسەر بىگانه بلاوكىردىدە، كوردىش يەكىك بۇو
لەو كۆمەلآنەي تىايىدا باسم كىردىبۇون. سالى ۱۹۸۲
دانىئىرەي *invandrarverket* داوايانلىكىدەن نوسراۋىن
لەسەر كوردى بىنۇسىم.

ئارارات: راتان چى يە بەرامبەر گەشە كردنى
سياسى كوردىستان لە داھاتودا؟

— هىزىز دەسەلاتى بەغدا دەورىتكى گەورە
ئىبىنى لە تاواچە كەدا هەروەها سياسەتى
ئەمريكايىش ھەر بەوشىوھ يە، بەداخەوھ مەرۆف زۇو
رەش بىن ئەبىت دەرىبارەي تواناي كوردىكان
وبەردىۋام بۇونىيان لەسەر ئەزمۇونى ديموكراتى
لە كاتىكدا سەرگىردى پارتە دەسەلات دارەكان
پېشىرىكى كورسى. تەخت دەكەن.

ئارارات: ئىتوھ ژمارەيەكى زۇر خەلکى جىاواز
دەبىن لەكاتى كارە كەتاندا لەبەشى بىگانه
Invandrarenheten، كام تەنگ وچەلەمەيە زۇرتى
ئەبىزىت لەزىيانى روزانەدا؟

— زۇركەس بەم شىوھ يە بىر ئەكاتە وە كە
ئەگەر يەكىك رەشتىكى كەمەكباشى خۇزى
بنوينىت ئەوا خەتاي كلتورو ئايىن ياخود
ئەتەوابىيەكە يەتى، بەلام ئەگەر كەسىك

ئارارات: ئەتوانى كورتە باسىكى زىيانى
خوتىمانمان بويىكە ؟

— من ناوم ئاله‌ر كوتمان، لە توشىللای سەر
بەشارى ئىسكلەستونەلە دايىك بۇوم سالى ۱۹۵۲
دايىك و باوكم لەسالى ۱۹۴۴ دا لەئىستلاندە و
ھاتۇون، پاش تەواوكىدە ئاماڭى لە ئىسكلەستونە
چۈومەتەشارى ئۆيرەبرۇ و ئۆپسالا بۇ
بەردىۋام بۇون لەسەر خويىندىن.

— پاش ماوه يەك گەران بەئەورۇپاو باكورى
ئەمەرىكادا لەسالى ۱۹۸۰ گەرامە وە توشىللە، پاشان
دەستم كرد بەئىش كردن لە Invandrabyrâ سالى
۱۹۸۵، وەلەسالى ۱۹۸۹ بەزدارىم كرد
لە دروست كىرىنى كۆمەتەي سويدى بۇ پارىزگار كىرىنى
مافى مەرۆشى كورد. ئىستاش من نمايندەي پارتى
چەپى سويدىم لە كۆمەتەي توشىللە.

Dastana paleyekî Kurd

*Ho biraō.
Sing pīlao.
Wekū nūha bīra mind
d'ēt,
Dema tu hatīyē karxanē.
Bi zikē vala û zaro
di bīrsî.
L'te jī d'xurin, here,here,
Kî dizanû tu çî kesî!?
Hingê kekê jar min zanî.
Tu jî mina min bê kesî!
Tu çi dçxwazî, tu l'çî
d'pisî!
Erê ma te ne li bûr bû,
Dema volkana Bêkesî
Peqî û digotî bê tîrsî:
?Bîst û heft sale min
rencherê tum,
he nan û aw û cil û bergê
xum,
xizmetim kirdî le Iran û
Rûm,
le pênavî tu şikawe
estum"
L'ê biraō, sing pîlao.
Weku niha bira min d'êt.
Gava te çav bûyne du stêr
Te deng bûyehurmênek û
tu bûyê sêr.
Rast te gotî:
"Ez pale me.*

Barê min tev care xem e.
Mera min j'bozile çav
tevdijminan.
Kêr û ceqok û kelem e.
Bizava min ya her dem e.
her ya fer e xwe hişyar kin.
zilm û stem karyê rakin.
Lewra min d'vet
Gurg û rivya rateqînim.
Şêr û pilingên meydana,
Vezîvrînim gêrê dîsa.
Kew û kevok û mirfîka,
J'mışextbûnê vegeŕînim.
Carek dî hêlînû lîsa.
J'tev kanîya,
Ramatîm kirîm û xêrîya.
Gewriyêñ jar û têhnîya
J'qırqîçînê, j'hişîkbûnê.
Av biden carek dî dîsa.
Bipeqînim, bidirînim.
Genî zikê noker û
xwunmêj û pîsa".
Lê birao.
Sing pîlao.
Taca serê tev jarao
Min hind dit tu l'min
berze bûy.
Lê ker nebûy.
Bê deng nebûy.
L'hemî layêñ asmanê
dengê te veda.
Gelê bê deng û ker û lal.
Nekin zaro bçmînîn birsî.
Ne çi jîn e ya ku dibûrût
bitirsî..
Ne çi jîn e.. ne çi jîn e..

جودا یہی

خوشه ویستی
وه لات زوره له کوردستان
شوخ وه شهنگ تر
زیوین گدر مر
ولوت زوره له کوردستان
چاوی گه شتر
پیسک سوکتر
ولات زوره له
کوردستان
قسه خوشتر
دهس رهنجینتر
به لام نهی کوردستانه کم
ولات نی یه همرگیز له تو
خوشه ویسته!

ئەگەر لە ناو شىعە كامى
گول دەروايىتەنە دەرەوه
لە چوار وەرز، وەرزىكەم
ئەمرى
ئەگەريان بىتنە دەرەوه
دوواڭ ئەمنى
ئەگەر نان بىتنە دەرەوه
سيانم ئەمنى
گەر ئازادىي بىتنە دەرى
سالىم ئەمرى و خوپش ئەمنى

شیر کو تیکھے سو

بە بۇنە ئى تى پە پۈوونى سالى
1996 وھاتنى سالى نوى، سالى 1995
ئەوا گۆقارى ئارارات باوه شىك
چەپکە گولى كوردستان و پىرۇزبايى
رەنگاورەنگتان پىش كە ش دەكەت
بە و ھىوايە ئى سالى نوى ھىنانە دى
ئاواتى ھە موان بىت لە ھەندەران و
كوردستان: پىرۇز بى سالى نوى.

چاوییکه و تنبیک لہ گہ ئالہر کو تما

رەشتىكى زۇرباشتى خۆى بىنۋىنى ئەوا
ئەوكە سە توانىويەتى خۆى دۈورە پارىز يېگرىت
لە كلتورو ئايىن ياخود نەتەيە كەھى وەلە باتى
ئەوه خۆى نزىك خستۇتەوه لەشىوهى
ھەلسوگە وتى من، ئەم جۆرە ھەلسانگاندە لەلايى
ھەر دىوو گروپى سويدى وېنگانه دە دوزرىتەوه .

ئارات: بەبروای تو کى دەبىتە Statsminister ئاش ئىنگىڭ كارلسون؟

- نالین به کسی..... یه‌ها، ئئیوه باوه‌رتان نى يه
کە كچە كوردىك بكرىتە سەرۆك وەزيران دەكە واتە
Jan Nygren دەننە سەرۆك.

چاپیکہ و تینیک لہ گھل شیر کو پسکھے س

بۇچاپ، ئەویش شیعىرى درېئى (كۆچ) ھ كەلەسالى ۱۹۷۵ دا نوسىبىيۇم كەدۇورخىرابومە وەبۇشارى رومادى، ھەرەوھا براى شاعير كاك خەبات عارف وزنە رۆمان نۇوسى سويدى سون ئەلكسقۇن يارمەتى يەكى زۇدىان داوم بۇ ئەم بەرھە مە كە چاوه پوانى دەرفەتىكى باشىن بۇ لە چاپ دانى.

تاقگه کردنی ماده تئام

û mejîyê Swêdîya pêşya biyanya digre ku, bîyanî karên wisa biken. Divê ev sistema bê şikandin û ev mejîya bê gûherandin. Ev jî bi xebat û tekoşînek pozîtiv a bîyanya ve girêdayî ye. Divê keç û xortêñ bîyanya dibistanêñ bilind bi zanyarîyek baş biqedînen. Xwe beşekî ji vê civakê bibînin û dawa karêñ bi pirestîj bikin. Di nava dezgahêñ civakî, kulturî û sîyasî de cih bistînin. Di roj û şevekê de merov nikare vê sistema û vê mejîyê Swêdîya, ya ku rê li pêşya bîyanîya digre, bigûherîne. Tekoşînek dûr û dirêj divê. Ev tekoşîn jî erkekî me bîyanîya ye.

Ya din, dema keç û xortêñ Kurdan di civakêde, xwedî rolekî baş bin, zûtir, baştir û tekûzter dikarin dawa Kurdan di civaka Swêd de bidin nasîn û alîkarîya raya gişî bistînin. Gelo di pêşerojêde di universitêñ Swêdê de mamostêñ Kurd, di nava rojnemevanêñ xwedî peyv rojnemevanêñ Kurd, avukat û mihendisên Kurd hebin ma wê nav û dengêñ Kurdan li vî welatî bêtir dernekeve? Dema nav û dengê merov bi başî derkeve, ev jî dibe alîkarîyak ji bo nasîna welatê merova.

Erkê herê grîng ê malbatêñ me Kurdan ewe ku zarokêñ xwe bidin xwendin, li xwendina zarokêñxwe miqatebin, îmkana bidin zarokêñ xwe, ji bo ku dibistanêñ bilind bixwînin. Ya na cîlê dûyemîn û yê sêyemîn jî wê wek cîlê yekemîn bivin.

Birastî dilê merova dêşe dema merov diçe mala gelek malbatêñ Kurdan, di pirtûkxana wan de, merov çar pirtûka nabîne, ev jî diyardike ku, gelek malbatêñ Kurd giranyê nadin xwendinê. Qet nebe bira cîlê dûyemîn û yê sêyemîn ne wisa be.

Xelîl Dihokî Helbestevenkî şorêşger

Di sala 1951 an de, li bajarê Dihokê hatîye dinê. Her li wêrê xwendega-ha seretayî û navendî xwendîye. Di xortanîya xwe de li dij zordarîya rejîma Iraq derdikeve û dikeve nav refêñ şorêşê û di nav ciwanan de kar dike. Pişte sala 1970 an derdikeve çiya Li çiya, di beşê êzge û ragayandin de

wek nivîsar û nûçe nivîs kar dike. Pişte karasata sala 75 an, di nav refêñ "Komela rencderanê Kurdistan" de cih digre û dibe berpisîyarê liqê Dihokê. Di wî demê de, dibe endamê Yekîtiya nivîsarên Kurd. Wek kadirê çalakê Komela, di nav yekîtiya nivîsarân û di nav gelde karê rêkxistinî bi nêhnî dike:

Pişte ku xwebata wî, ji bal istixbaratê ve tê zanîn, Dihokê bi cih dihêle û diçe nav hêzê Pêşmerge. Li çiya, di beşê êzge û ragayandin de wek nivîsar kar dike. Di gel hindek nivîsarên din "Yekîtiya nivîsarên Kurd" liqê çiya pêk tînîn. Ji ber hindek nakokîyan refêñ "Komela rencderan" bi cih dihêle û di gel hindek kadirê din (ku ji Komela rencderan weqetya bun) rêkxistinek bi navê

"Ala Şorêş" pêk tînîn. Pişte demek dirêj li çiya, tê Surîye. Li Surîye wek berpisîyarê "Ala Şorêş" çend sal dimîne û karê rêkxistinê bi rêve dibe. Paş demek dirêj hemu peywendîyêñ xwe ji "Ala Şorêş" dibire û nûha tu peywendîyekî wî sîyasî, bi tu rêkxistinekî ve tûneye. Ji ber tehdîdîn istixbarata Surîye di sal 1987 an de tê Swêd.

Xelîl Dihokî ji sala 1970 virde dest bi nivîsîna helbastan kirîye. Her waha çendîn çîrok û vekolîn jî nivîsiye û bilav kirîye. Di gelel rojname û kovarêñ Kurdî de helbest, çîrok û vekolînêñ vê hâtine çapkirin. Di gelel mîhrecanêñ Kurdî de amade bûyc û helbestêñ xwe xwendîye. Hindek helbestêñ vî hatine wergerandin bo ser zimanê Erebî û Swêdî. Her çend di destpêkê de bi herfêñ Erebî nivîsiye jî, lê di van salêñ dewî de bi herfêñ latînî dinivîsîne. Du zaravayê kurdî (kurmançî û soranî) baş dizane. Li gel hindek nivîsarên Kurd "Yekîtiya nivîsarên Kurd" li Swêd pêk tînîn.

Heta nûha ev pirtûkên wî hatine weşandin.

1-Te ci vîya û min neanî, dîwana helbestan, 1982

2-Gazîyek ji cerga Asya, dîwana helbestan, 1989

3-Min digot û te vedigera, dîwana helbest, 1990

4-Ragirtin, dîwana helbestan, bi kurdî û swêdî, 1990

5-Leheng, vekolînek li ser çîroka kurt ya kurdî, 1983

6-Helbesta hevçerx ya kurdî, vekolin, bergî-1, 1992

7-Helbesta hevçerx ya kurdî,

Firat Nemrud...

hindek alîyê min ên xweyalî û fantazî jî hene ku ez dixwazim musika min di ser hemû sînora re be. Ez naxwazim tu sînor ji bo musika min hebe."

"Ziman tu car ji bo min nebûye kosp. Lewra min gelek caran goranî ji gelek welatan gotime û bi zimanê gelek welatan min stranen nivîsîme. Musik dibe sedema pêkhatina peywendiyan di navbera du kulturande. Gelek intrese min bi insanen heye, çi Swêdî bin û ci jî bîyanî bin"

Me ji Gina Jacobi pirsî : Kijan goranîbêjê kurd zêdetir serinca te dikêşc?

Ji bo min gelek zehmete ku ez bêjim, ji ber ku ta nuha gelek wuxtê min nebûye min nekeri ku ez gohdarîya gelek hunermendant bikim. Lê ta nuha bi baverîya min Mikaîl kesekî zîreke. Pêş sê rojan min keçaka kurd bi navê Şeykar li Sundsvall nasîm ku dengekî wê gelek xweş heye. Ezê alîkarîya wê bikim ku bikaribe kasetekî goranê derbixe.

Çî pîlanêñ te ji bona pêşerojê heyc?

Ezê goranîyên xwe yên bi Swêdî û bi zimanêñ din bêjim. Ez gelek hez dikim ku bi Farsî jî goranî bêjim û ez difikirim ku di dahatuda hindek zimanêñ din fêr bibim. Her waha ezê li ser xebata xwe a musika navbnetewî berde-wam bim, ku bikaribim kêmek ronahî li ser cihana tarî bilav bibim. Hun dikarin kasetta Gina Jaqobi a bi kurdî ji wî navnîşane bixwazin

Gina Jacobi
C/O Box: 6079
850 06 Sundsvall/Sverige

DÎSA XWENDIN

B. Ruken

Êdî Kurdêñ cîlê dûyemîn li we-latê Swedê mezin dibin û dike-vin nav dunyaya mezinan. Ne di katekî dûr û dirêj de, wê cîlê sîyemin jî, li vir bîghêjin.

Cîlê yekemîn li Kurdistanê me-zin bûnîn û bi her şêvîn xwe Kurd û Kurdistanî ne. Cîlê dûyemîn bi hinek hereket û mejîyên xwe Kurdin û bi hinek hereket û mejîyên xwe jî Swêdî nin. Wer diyare cîlê sîyemîn wê bêtir swêdî bin. Ev pêvajoyek normale û li gorî qeyd û qanûnên civakê ne. Kurdêñ cîlê yekemîn yên li swêdê dijîn ya bêkarin yan jî karêñ giran û zahmet diken. Karêñ wisa ên ku pirestîja wan di civakêde pir tûneye. Oelo rewşa cîlê dûyemîn û sîyemîn wê ne wisa be? Gava merov li rewşa pêvajokê dinere rewşek wisa diyar dibe ku, bi hindek gûherandin û cûdebûnêñ xwe, rewşa cîlê dûyemîn û ya sîyemîm, wê ne pirr cûdabe, ji ya cîlê yekemîn. Ev jî wê ne rewşek pirr başhe.

Teknik û zanistaya dema me, pir û pir zû tê gûherandin û pêş di-keve. Êdî quweta kari destan têrê nake, ji bo merov kar bibîne û xwe pê xwedî bike. Ne ev tenê, êdî xwendina amadeyî (gymna-sium) jî, tenê bi serê xwe rolê wê ji bo dîyîna kar tûneye. Xwendina dibistan û zanîngehêñ bilind divê, ji bo merov kar bibîne û di karê xwe de berdewamî bimîne. Armanca xwendina bilind û tekûz ne tenê ji bo dîyîna kare, her çiqas kar girînge jî. Karêñ baş û xwedî pirestîj di civakê de imkanêñ dinê jî didin merovan, mal û welatêñ merovan. Armanca min ne li ser

giringîya xwendinê rawestim. Kêm, zêde herkes giringîya xwendinê dizna.

Dûxwazim diyar bikim, divê cîlê dûyem û sîyem yên Kurdêñ ku li Swêdê dijîn dibistan û zanîngehêñ bilind bixwînin. Ev yeka jî, bi dê û bavê keç û xortan ve girêdaye. Divê ew zarokêñ xwe bidin xwendin. Îmkanêñ xwendinê li vî welatî pirre. Yekî swêdî seatekê bixwenin divê zarokêñ me Kurdan dû seatan bixwenin, ji bo di rojêñ pêjde bikanibin bi keç û xorten swêdîyare rekabetê bikin, têkewin dibistanêñ bilind û yên baş. dibistanêñ ku wê di pêşerojêde imkana bidin wan ku bikaribin di civakêde rolê tekûz û baş bilizîn. Bi kemasî divê cîlê sîyemîn bi-vin rojnemevan, ekonomist, dok-tor, avukat, mehendis û hw.

Ew meslekêñ xwedî prestîj ne tenê imkanêñ bilind û baş didin merovan. Imkanan dide merova ku, merov li himberî nîjadperestîyê raweste. Em wek biyanî divê li himber nîjadperestîyê rawestin, lewra nîjadperestîya vî welatê li himberê me ye jî. Her kesekî biyanî, xwendewar û ne xwendewar dikare li himberê nîjadperestîyê raweste, lê ew kesen ku, li vî welatî dibistanêñ bilind xwendebin û di civakêde xwedî piresîjek baş û tekûz be, tekoşîna wan li himberî nîjadperestîyê efektîftire.

Wek her bîyanîyek, ji bo Kurd jî zahmete ku, li vî welatî karêñ xwedî piresîj peyde bikin û bi-bin xwedîyê karekî wisa. Sistem

GINA JACOBI

*POR ZER Û ÇEV HIŞÎNA SWÊDÎ,
BI KURDÎ GORANÎ YA DIBÊJE.*

Firat Nemrud. ↗

Te demek pêş nuha min wa dizanî ku di nav goranîbêjên Swêdî de tenya Kicki Oskarsson helbestên kurdi dixune û musika Kurdî lê dide. Kicki Oskarsson di gelek şevêن kulturî Kurdî de amade bûye û bi Kurdî stranan gotîye. Ji ber vê yeka jî Kicki Oscarsson ji bal gelek Kurdan li Swêd tê nasîn.

nivêsinê de dibêje ku "ez dixwazim pirek di navbera du kulturande pêk bînim. Ez gelek sipasê Kurdan dikim ku ez bi zimanê wan goranîyan dibêjim."

Peywendîyên Gina Jacobi bi Kurdan re waxtê ku li Sundsvall li kampa penaberan wek mamostayê zimanê Swêdî kar kirîye çê

hunermendê Kurd ên bi naw û deng wek dîyarî didin Gina Jacobi. Musika Kurdî tesîr lê dike ku bi Kurdî bije û muzika Kurdî lê bide. Bi alîkarîya Hesen Qazî û hindek Kurdêñ din fêrê xwedîna stranê Kurdî dibe.

Bi giştî li hemû besên Kurdistanê û bi taybetî li Kurdistanâ bakur bi dehan goranîbêjên Kurd, goranîyên Kurdî bi zimanê Tirkî, Erebî an jî Farsî dibêjin. Divê ev goranîbêjana ji Gina Jaqobi û Kicki Oskarsson şerm bikin ku gornîyên kurdî bi şeklê orijinal bi Kurdî dibêjin.

Gina Jacobi kîye?

Gina Jacobi jinaka Swêdî ye ku temenê wê 32 sale û 3 keçen wê hene. Nuha li gel kesekî din pêkva dijî ku ev kesa ji keçeka wî ji jineka din heye. Gina Jacobi li gundekî "Jämtland" ê li dayîk bûye. Waxtê ku 5 salî buye malbata wê barê Sundsvall kirine. Li Sundsvall yekser dest bi dibistana musik a pirîvat dike û li wir fêrê lêdanê musaka klasîk dibe. Di 14 salîya xwe de dest bi nivîsîna şeîri goranî kirîye û her waha awaz bo wan danîye. Di sala 1985 an de yekem selika musik (skiva-plak) dertine. Ji demê virde li ser projên musik kar dike. Ta nuha 6 selikên mezin, 10 selikên piçuk ku tenya ji yek goranî pêk tê û kasetekî teyip û yeka video bi Kurdî der hinaye. Gina Jacobi dibêje ku:

"EZ wek şexs kesek realistim, lê

Ez dixwazim bi vî nivîsîna goranîbêjaka dinê Swêdî GINA JACOBI ku bi Kurdî goranî dibêje bi xwendewarê Ararat bîdim nasîn. Cara yekem di rojnama PLS (på lätt svenska) da min nivîsînek derbarê Gina Jacobi de xwend. Gina Jacobi di wî

bûye û liwir gelek malbatêñ Kurdan naskirîye. Serpêhatinêñ wan malbata ewqas tesîr lê dike ku cara yekem li wir dest bi nivîsandina sitranan li ser Kurdan dike. Bi alîkarîya Kurdan peywendîyên wê bi musika Kurdî re çê dibe. Kurdan gelek kasetêñ

hatin xapandin, an jî li hesabê wan wilo dihat.

Ka em, li axaftinên dawî, yên şehîdên xwe mîzegin çi gotine: Şêx SEÎD: "Dawîya jîyana min hat. Jibo netewa xwe ez gorî dibim, ne poşmanim. tenê bila nebîyên me, me li hember dijmin rûsar nekin."

İnal Begê CIBRÎ: "Ez li hember we ne tenê me, li piştmin netewa Kurd heye. İro hûn me bi darvedikin, lê em qet ne bêgûmanin kû ewê nebîyên me jî, sibê we bidarvekin."

Şêx EVDILQADIR: "Ji xwe hûn, bi barbarî û bi talankirina xwe pir dipezinin, we Kurdistana wêran kir, bila bimrin Tirk."

Yusuf Zîya BEG: "Ez di wê tayê

de bûm kû, hûnê bi rûtbe û mewqîyan karibin me bixapînin, lê, şikir ji xwedê re kû hûn me bi werîsa bi darve dikin. Em bi vê yekê ne poşmanin. Bi dersa kû hûn didin me ewê nebîyên me jî, bi wî şiklî tola me hildin."

Dr FUAD: "Ez her dem difikirîm ku ji bo welatê xwe gorî bibim (qurban), ez qet ne bê gumanim li vî cîyê kû hûn me bi darve dikin, wê sibê ala serxwebûnê bête hejandin."

Avûqat Tewfiq BEG: "Cendekê min nîşanê hemû cîhanê bidin da kû bizanibin em ne ji bo mafê xwe yên şexsî, lê, ji bo mafê welatê xwe tekoşîn didin û BIJÎ KURDISTAN."

Koçzade Elî Riza BEG: "Ez pir bextîyârim kû me ev çeka di destê

xwe de, ne li dij gelê xwe, lê, li dij dijmênen xwe yê Tirk bikar anî û nûha ez jîyana xwe ji bo Kurdayetîfê feda dikim."

Şair Melle Evdirehmanê SERTÎ: "Belengazno!.. em, we di binê lingê xwede pir alçax û piçûk dibînin. Zanibin kû Kurd ne dare, dimrin, lê nayê tewandin."

Xîzanîzade şair Kemal Fewzî BEG: "Kurdîstana bûheşt (cennet) a meye, xwedîyê malê emin, kî ci dibêje bila bêje, emê dîsan têkevin hûndir, tu qawet nikare bibe asteng, lewra ew a me ye."

Belê, Şehîdên me yên nemir wilo digotin dema diçûn mirinê. Ez hêvîdarim kû, wê wesîyeta wan bête cî.

Cavkanî: Garo SASUNÎ

Firat Nemrud

ESKILSTUNA

Nyby, Volvo-BM FFV edustirî ya giran pêk tînin.

Di navrasta bajêr de meydanek gelek mezin heye ku jêre dibêjin

Ayahä yek tarixî li bajêrê kevin (gamla stan) Eskilstuna

Eskilstuna bajarê here mezine li herêma "Södermanlands län" ku dikeve navbera gola "Mälaren" û "Hjälmaren". Firehîya sînorêna bajêr 1090 km² ye û 89 hezar kes tê de dijîn. Hîmara danıştiwanê nav bajêr 65 hezare.

Eskilstuna wek bajarek endustrî û manîfaktorî tê nasîn. Karêndi endustrî di nav sala 1500 de bi kar anîna esin dest pê kirîye. Di waxtê deselatdarîya Karl X Gustav de karêndi endustrî şîweyek nûtir girtîye. Navê Eskilstuna di sala

1739 de hatîye danîn ku tê mena cîhê hev du dîtinê. Eskilstuna bi çêkirina kîr, meqes û kilîtan deng daye. Di va nav sed salêna davî de karêndi endustrî (Endustrî ya mezin û a piçûk) zidetir bûye. Assa, Alfa-Laval,

bûne cîhê kulturî û tarîxî. Jîyan û tarîxa endustrî a bajêr di muzyea bajêr a bi navê "Faktorimuseet" de hatine komkirin. Li alîkî bajêr kilîsa bi navê "Fors Kyrka" di sala 1100 de hatîye çêkirin û li alîkî dinê bajêr jî, kilîsek nû bi navê "Kloster Kyrka" di sala 1929 de hatîye avakirin. Çemekî mezin di bav bajêr derbas dibe û bajêr kirîye du beş.

Eskilstuna wek bajarek ku, bîyanî lê pirin jî tê nasîn. Ji sala 1600 virde kesen bîyanî hatine Eskilstuna. Piranîya bîyanî yên li Eskilstuna piştê şerê cîhanê a du yan ji Almania û Finland ê hatine. İro li Eskilstuna Ji 74 welatan kes dijîn. Kurd di nav sala 1985 an de hatine Eskilstuna. Jimara kesen ku koka wan ji dervaye %26,1 e ku ji van cêgan hatine.

Ji welatên bakur	13798
Ji Evropa	5644
Ji Asya	3439
Ji Amerika başûr	523
Ji Amerika bakur û navrast	387
Ji Afrika	325
Ji Australya û cihê din	42

dibû xwedî otorîte. Lewra tevgera Kurd cîyên kû rizgar dikir ji bo ewlehîyê û otorîtê pêwîstî bi hûkûmetekî anîbû.

Leşkerên Tirkan kû dîl(esîr) di-
ketin destê Kurdish wan nedikuştin û li
hember wan helwestek baş nîşandidan.
Hin ji van leşkerên dîl, tevlê nav tevgera
Kurdan dibûn û li dij hêzên Tirkan şer-
dikirin.

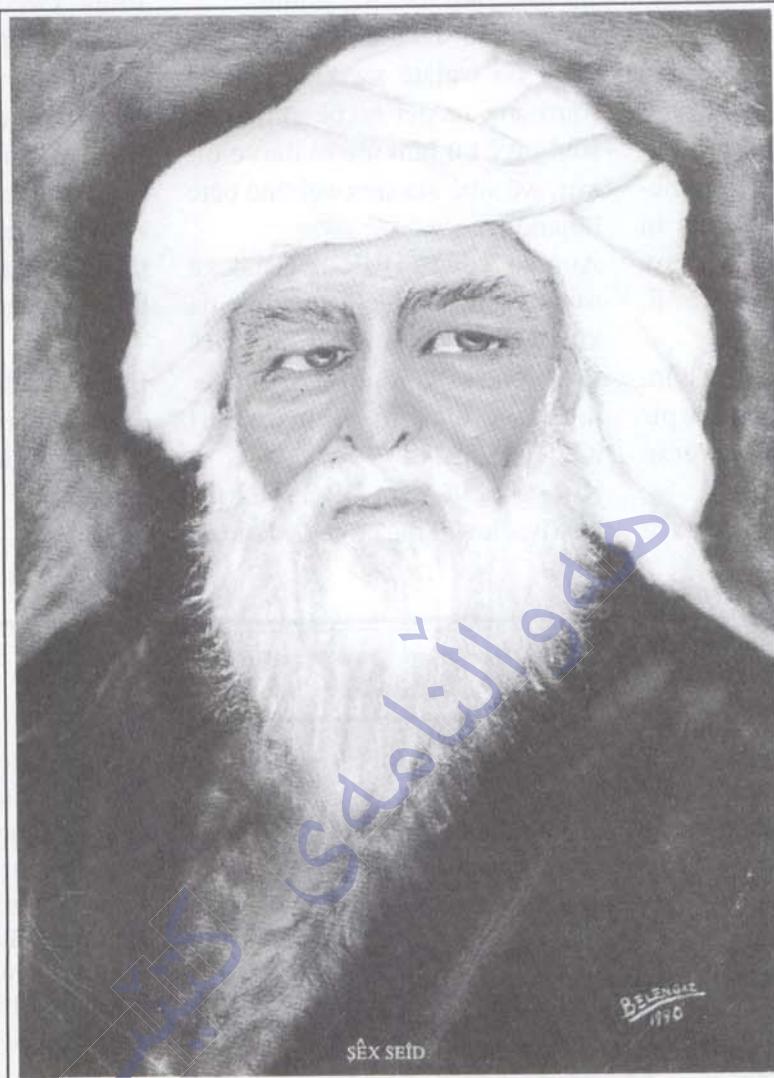
Kurdan 12 wîlayetên Kurdistanê rizgar kî-
ribûn. Li hember vê rewşê hûkûmeta
Enquerê seferberlika giştî (ûmûmi) ûlan
kir. Livir divê kû mirov li helwesta
Fransa binêre. Kurdan digot 9em li dij
Tirkîyê şerekî maf-
dar didin, ji ber vê
yekê ewê tu dewle-
tek ecnebî alîkarîyê
nede Tirkan⁹. Kur-
dan bawerdikir ku
Fransa wê tucar rê
nede Tirkan kû ji
başûr ve hêzên xwe
bişînin ser Kurdish.

Lê, mixabin di vê mijarêde hatin
xapandin an jî xapîyan. Fransa ji
hêla Sûryê ve bi rêya hesin rê da
Tirkan kû hêzên xwe bikşînin
alîyê Mêrdînê.

Kurdan dîtin kû rewşa wan xe-
rab dibe, xwe ji Amedê kişandin,
bi hêla Farqînê ve çûn û Farqînê
xistin bin destê xwe. Piştî derke-
tina wan ji Amedê Kurdish nex-
westin kû têkevin şerekî enî
(cephe). wan dest pi şerê gerîllatî
kirin. Divê demêde li hember 200
hezar leşkerê Tirkan, hêza Kur-
dan tenê 40 hezar kes bû. Êdî

kurdan xwe, hêdî, hêdî dikişan-
din ser çiya yê Hekarî, Dêrsim,
Bedlîs, Gencê û hw.

Cara pêşî, hêzên Şêx Seîd, li bak-
ûrê Gencê, ketin rewşeke nebaş.

Şêx Seîd pêş ku bê darvekirin sala 1925

Lê, bi şerekî mezin diberxwedan
û xwe gihadîn Vartoyê. Cara
dûdîyan Tirkan bi hêzeke pir
mezin derdora wan girtin û piştî
şerekî pir mezin mixabin Şêx
Seîd û hin hevalên wî dîl ketin
destê dijmin û wan pêre, pêre bi-
rin amedê. Hêzên Tirkan divê
navê de, di kîjan gûndî de derbas
dibûn wî gûndî dişewitandin û tecawûzê
jin û keçen Kurdish diki-
rin.

Divê serhildanê de 50 hezar Kurd
hatin kuştin. Piştî dîl girtina Şêx
Seîd li Kurdistanê hejmara

Zîndanan zêdetir bûn. Lewra pir
kes hatin girtin û pir kesen kû dîl
girtibûn jî hatin kuştin. Di vê navê
de wana Xalid Begê Cibrî û Elî
Riza Beg, di zîndana Bedlisê de
kuştin. Yusuf Zîya beg, zavê wî
û hin hevalên wan
jî bi darve kirin.
Paşê li Amedê,
Xerpût û Meletê
mehkemên istik-
lalê hatin damez-
randin. Şêx Seîd û
200 ronakbîrên
Kurd hatin bi dar-
ve kirin.

Hin kesê kû ji wan
hatibûn bi darve
kirin evbûn: Şêx
seîd, Şêx Evdilqadîr
(lawê şêx Ubeydullah), lawê
Şêx Evdilqadir şair
Kemal Fewzî, Dr.
Fuad, Avûqat
Refîq Beg ûhw.

Li vir a girîng qe-
rekterê vê serhildanê
çî bû, em lê
mêzekin. Li gor
e n c a m ê n
mehkemên istik-
lalê:

1. Di vê serhildanê
de, tilîya ti dewletên ecnebî tûne-
bû, ango, kesekî alîkarîya Kurdish
nekiribûn. Bilakis hin dewletên
cîran alîkarîya Tirkan dikirin da
kû tevgera Kurd têk here.

2. Ev serhildan ne paşverû (olî)
bû û peywendîyên wan bi
paşverûyên Tirkan re jî tinebûn.

3. Mehkemên istiklalê encamên
biryarên xwe, li ser esasên arman-
ca serxwebûna Kurdistânê dan.

Lê, ji hêla din ve dewleta Tirk, ji
cihanê re ev serhildan wek ser-
hildaneke olî -paşverû da xûyâ-
kirin û gelek kes bi vê daxûyanîyê

ÇEND GOTIN LI SER SERHILDANA ŞÊX SEÎD

Beşîr Arslan

Xwendevanê hêja, di hijmara 6 an a (Ararat) de ez, li ser peymana Sewrê rawestîya bûm, di vê hijmarê de jî dixwazim li ser serhildana Şêx Seîd rawestim.

Piştî peymana Sewrê, hêzên Mustafa Kemal bi alîkarîya hin Kurdan û Bolşevîkan serxwebûnî ya Komara Ermenîstanê têk birin. Li rojavayê Tirkîyê angó li Îzmîrê jî rum têk çûn. Her wiha ji bo Mustefa Kemal tehlûka xelkên xiristîyan nema bû. Lê ji roja ewel de wî, li rojhilata gelê Kurd li dij Tirkîyê tehlûke didît. Helwîsta M.K li dij Kurdan ev ev bu, divê ku gelê Kurd bête asîmîlekirin an jî bête şikandin. Kurdan vê pêvajoyê piştî sala 1920 pê ve dîtin û diva bu kû ew jî angó Kurd jî li dij vê rewşê rawestin û xwe organîze bikin. Di mijdara 1920 de hin kesên wek Xalid Begê Cibrî, mebûsê Bedlîsê Elî Riza, Kemal Fewzi Beg, Şêx Seîd ûhw. xwe gîhandin hev û rêkxistinek bi navê "Komîta serxwebûna Kurdistanê" saz kirin. Ev rêkxistin roj bi roj di nav gel de xurt dibû. Bi Kurdî rojname, pirtûk dihatin weşandin. Di vê navê de pêşengên Kurdan û Ermenîyan li hember dijminê xwe yên muşterek angó li dij Turkiyê peywendîyên xwe xurtir dikirin, li gel hev çend civîn çekiîrin. Lê mixabin hêj ev pêywendîyên wan encam nedabu serhildana Şêx Seîd bê wext dest pêkir.

Ji vir pê ve em cî bidin peyvîn İsmail Haqî Beg kû di 1925 an de angó piştî serhildanê di rapo-

ra xwe de wûha dibêje:

Komîta serxebuna Kurdistanê ji bo ku bigêje armanca xwe û serhildaneke giştî dest pê bike bi xurî xebat dikir. Komîte dixwest di hezîrana 1925 an de dest bi serhildanê bike. Lê çend bûyer bûne sedem kû serhildanê zû dest pê kir. Sedema yekê: Serokê liqa Bedlîsê şehêd Yusuf Ziya Beg (mebûs) zû dest bi hereketê kir. Sedema dûdîyan: Serhildana Beytûsebab (Hekar) û divê serhildanê de hin dokûment ketin destê Tirkan. Sedema sisîyan: Li der dora Muşê lawê begekî Kurd ji hêla leşkerê Tirkan ye hat girtin û şer derket."

"Piştî bûyerên Beytûsebabê Tirkan zen dikirin kû ewê bi hêsanî tevgera netewa Kurd bişkînin. Ji bê dengîya Kurdan cesaret siten-din û serokê tevgerê Xalid Begê Cibrî girtin avêtin zîndana leşkerî a Bedlîsê."

"Edî rewş pir nazik bibû. Komîta nawendî emir da tevahîya liqa dakû kesên hatine girtin bêne azadkirin. Ji bo vê jî divê bigrin ser zîndana Bedlîsê û herwiha ji bo serhildaneke giştî jî xwe amade bikin. Ji bo serokatîya tevgerê şêx Seîd hat hilbijartın jiber kû Xalid begê cibrî hatibû girtin".

Serhildanê di sibata 1925 an de ji her alî Kurdîstanê ve dest pêkir. Xalid begê Hesenî, ajote ser bajarê Mûşê û bajêr girt. Hesen begê cibrî, Xinisê, şêx Evdile jî, Varto-yê girtin. Piştî şerekî piçûk Er-xanî û Madenê jî hatin rizgarki-

rin. Şêx Seîd bi tevê 7000 hevalbendê xwe ve Kigi, Egil, Hênen Licê û Pîranê rizgar kirin û bûne hakimê tevahîya heremê. Piştî demek kurt bi alîkarîya hin eşîrên heremê êrîş birin ser dîyarbekirê (Amed). Li ser vê bûyerê Tirk ketin tayê pire, pire tumen û ordîyênen xwe ji Sarîqamîş, Erzerom, Mêrdîn, Urfa (Riha), Wan û Amedê xis-tin hareketê û li dij hêzên Kurdan ketin şerekî mezin. Lê hêzên wan nikarîn li hember Kurdan rawestin û di waxteka kurt de hêzê Tirkan şikestin.

Kurdan li wan heremên kû rizgar dikirin sazîyênen xwe yê netewî di damezrandin. Hêzên xwe yên leşkerî xurtir dikirin. Herema Farqînê û Bişêrîyê (qûbînê) gitin. Êrîşê bakûr kirin û Melazgirt, Bilanix, Pêtûurge û Çemişgezekê jî rizgarkirin. Her wiha heta miha adarê nêzîkî 12 wîlayetên kurdîstanê hatin rizgar kirin. Bi hêzeke mezin êrîş birin ser Amedê, li deryê Mêrdînê di binê erdê de ketin nav bajêr. Hêzên Tirkan revîyan nav bedana navçê, Kurdan dest danîn ser çekên wan yên giran û ji heremên din re şandîn. Tirkan bi hêzekê gelek mezin êrîş anîn ser Amedê, lê Kurdan bi qehremanîyekî mezin di berxwedan. Bi sloganên wek, bijî serxwebûn, bijî Kurdistan êrîş dibirin ser Tirkan.

Hêzên netewa Kurd ji hêlekê ve bi alî sêwregê û ji hêla din ve jî bi alî Xerpût û Meletê ve pêşve dicûn. Heremên kû rizgar dibûn li wan cîha hûkûmeta Kurdistanê

MIN LÄNGTAN HAR SLITIT UT BOJORNA

Dig, att kunna förklara dig.
För de goda barnen, för hjältarna.

Dig, att kunna beskriva dig,
För den oärliga, enfaldiga,
Lömska lögnen.

Hur många bistra vintrar följe
på varandra,
Vargensov, fågelnsov, fängelset
sov.

Utanför flödade en brusande värld
Det var bara jag som inte sov,
Hur många vårar Leyli,
Min längtan har slitit ut bojorna.
Låt mig fästa blodrosor på ditt hår,
En på den ena sidan,
En på den andra ...

Dig, att kunna skrika ut ditt namn,
Till de bottenlösa brunnarna,
Till den fallande stjärnan,
Till en enda tändsticka,
En enda sticka
Som föll på Oceanens ensligaste
våg.

Förlorad är den första kärlekens
skimmer,
Förlorade är dess kyssar.
Ingen utväg inför den annalkande
kvällen,
Ett glas, en cigarett, för den djupt
tänkande,
Dig, att kunna förklara dig ...
Din frånvaro är ett annat namn för
helvetet
Jag fryser, slut inte dina ögon ...

*Dikter av Ahmed Arif ur
Min längtan har slitit ut
bojorna 1992*

KVÄLLEN FALLER TIDIGT ÖVER FÄNGELSET

Kvällen faller tidigt över fängelset.

Det tjänar ingenting till om så vore
du en drake.

Varken din skicklighet i kampen,
Eller det tveeggade hjärtats unga
hjältemod

Kan hindra det som stiger inom-
bords,
Längtan som för dig bort.

Kvällen faller tidigt över fängel-
set.

Sju järnstänger faller
Över sju grindar.
Med ens blir gården sorgsen.
Där intill muren
Tre rankor naturens under
Tre rötter av styvmorsviol ...

Samma fruktansvärda kärlek bär
Molnet på himlen, aprikosen på
grenen.

Fångenskapen börjar känna svår.
Det själsdödande mörkret ...
En på Malta sjunger om sin "kur-
diska brud"

Och jag går av och an vid britsen

Och föreställer mig ständigt osan-
nolika ting,
Så löjlig, oerfaren, barnslig ...

Skjuten, förlorad ser jag mig själv.
Spritt naken i en strid
Manligt skall det ske
I vänskap och fiendskap
Inget blir ändå så
Bajoneterna sätts på gevärspi-
porna

Gendarmernas nattpatrullering
börjar ...

Vredgad stryker jag eld på stick-
an,
I det första blosset röker jag halva
cigaretten,
Jag drar ett bloss, berusad,
Ett bloss, dödligt.
Jag vet "du också?" kommer du
att säga,
men kvällen faller tidigt över fäng-
elset.
Och därute en ung vår.
Jag älskar dig
Så jag blir galen ...

INNE

Känner du till stenväggen?
Järndörren, det blinda fönstret,
Min kudde, min brits, min kedja,
Dig som jag pendlat till och från döden för.
Du dystra bild i mina hemligaste gömmor,
Vet du om
Att min besökare har skickat färsk lök,
Nejlika doftar min cigarett
Att våren har kommit till min hämlands berg?

AHMED ARIF

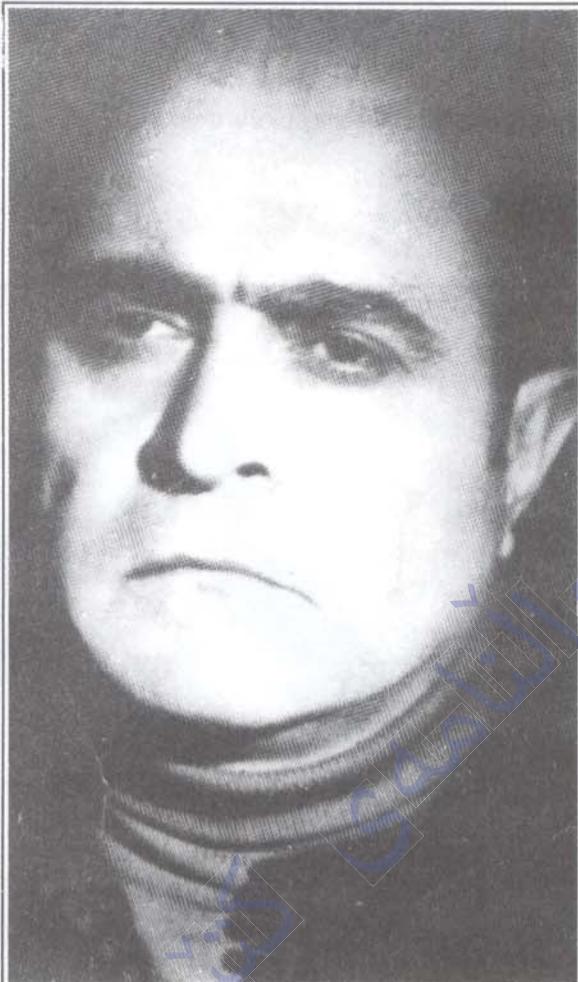
Känd och omtyckt kurdisk poet

Ahmed Arif föddes 1927 i Diyarbekir. Efter gymnasiet började han studera filosofi vid universitetet i Ankara. Där arresterades han och dömdes till fängelse två gånger för sina politiska åsiktars skull, 1950 och 1952-53. Efter frigivningen 1953 arbetade han på olika tidskrifter som bl a korrekturläsare och ansvarig urtagare.

1948 publicerades hans första dikter som placerade honom i den socialrealistiska genren. 1968 kom hans första och enda diktsamling ut, "Min längtan har slitit ut bojorna". Därefter har han skrivit många dikter, men inga har publicerats i bokform. Hans diktsamling publicerades i rekordupplagor. Den 25:e upplagan hann komma ut före hans död.

Med de tankar som format hans världsbild och med stor känslighet åstadkommer han poesi som både är fylld av vrede och lika praktfull som bergens örörda blommor. "Jag föddes med visor, klagosånger och sagor på mitt folks levande, färgstarka och sjudande språk", säger han själv.

"Den samstämmighet som råder mellan mitt talspråk och mina dik-

ter finns nog inte hos någon annan poet. Kort sagt, jag har inte övergett mitt folks levande, färgstarka, sjudande språk. Varför skulle jag överge det i min poesi så att jag vanskätsas, alieneras och förkvävs? Jag är son till ett tystlåtet, djupsinnigt folk. Jag kommer från öst. Jag är inte son till ett underutvecklat land, utan ett land som man medvetet, för att utsuga det, tvingat vara utvecklat. Där uppfostrades jag enligt stamtraditionen. Jag tog avstånd från litterära skolor som var emot mitt folks intressen och känslor."

Ahmed Arif dog den 2 juni 1991.

"Ahmed Arif är en fulländad 1900-talspoet. Han är en föregångare. Han är en ny människotyp, en av vår tids största poeter. Han skulle explodera i den franska världen om han kunde komma fram där. Han är den som sliter orden från sin lever och sitt hjärta och borrar in i dig. Ahmed Arifs diktning är mycket djup.

Det är lättare att förstå Ahmed Arif när man sett Diyarbekir. Staden med sin fasansfulla mur, sina sånger, sitt fängelse, sin hetta, sin kyla och sin folkkultur, som har blåst in från alla fyra väderstreck. Diyarbekir är de stora kulturernas plats, en knutpunkt. Ahmed Arif utgår från just den knutpunkten."

Yasar Kemal

Ahmed Arifs dikter lästes av ungdomar på torgen vid demonstrationer mot grymheter i området mellan floderna Eufrat och Tigris. Dikterna fick symbolisera hoppet för alla förtryckta. Kärlekens, bitterhetens, ensamhetens, skönhetens och hoppets poet blev Ahmed Arif, som diktade om detta förtryck och folkets längtan efter frihet.

Den kurdiska staden Diyarbekir som fostrade Ahmed Arif är också upprörens stad. Här har Alexander den stores arméer, perser, romare, bysantinare och mongoler passerat genom tiderna.

Eshat Ayata.

Hej!

Jag heter Peshko Karimi och är 10 år.

Jag är född i Kurdistan i Iran.

Jag går i fjärde klass i Skiftingeskolan.

Mina bästa vänner är Tom, Tomas, Jon, Marziar och Wahid.

Jag går på fotboll, handboll och simning.

Förut spelade jag ishockey också.

Jag spelar piano.

Mina favoritämnen i skolan är matte, bild, engelska och geografi.

I framtiden skulle jag vilja jobba med: 1) Biomedicin 2) Arkitekt 3) Affärsman.

Jag önskar att få resa till Hawaii och till mitt hemland.

Peshko

Hej!

Jag heter Emil Gjan Hjunbari.

Jag är född i Uppsala men bor nu i Linköping.

Min mamma kommer från Kurdistan, men min pappa kommer från Sverige.

Min favoriträtt är kyckling och ris. Mina bästa kompisar är mina kusiner Peshko och Aram Karim.

Jag tycker om min faster som heter Kiki.

Mina favoritsporter är boxning och karate.

Jag tycker så mycket om att vara med på kurdiska fester i Eskilstuna. Hej då!

Emil Gjan

Hej!

Jag heter Aram Karimi och är 5 år. Jag är född i Eskilstuna. Mina föräldrar kommer från Kurdistan i Iran.

Min storebror heter Peshko. Min bästa kompis som heter Tommy har flyttat till Piteå.

Mina intressen är karate och motorsporter.

Jag pratar kurdiska och svenska. Min mamma har lovat mig att vi en dag ska resa till Kurdistan.

Hej då!

Aram

bildning. De som använder sig av våld ska bestraffas hårt.

A: Berätta kort om ditt hemland. Hur hade du det?

S: I mitt hemland Kurdistan var det precis som i Europa. Kurdistan är en del av Iran, och det finns sju olika nationaliteter där, till exempel perser, kurder, turkar och araber. Iran är ett mycket rikt land, har ett bra klimat och vi levde bra där. Flickor och kvinnor har fått en bättre situation nu än vad de hade förut. Nu får alla flickor gå i skolan, och det finns skolor både i byarna och i städerna.

A: Tänker du återvända hem igen?

S: Ja, det vill jag väldigt gärna. Men det vill kanske inte barnen. De har bott här så länge nu.

A: Jag har hört att kurderna firar den kurdiska nyårsdagen Newroz den 21 mars. Hur firar ni den dagen?

S: Det är lite skillnad på firandet i olika delar av Kurdistan. I Iran brukar vi ha ett speciellt bord där vi ställer upp sju maträtter som börjar med bokstaven S, det kallas "havt sin". Den dagen, då vi byter år, ska alla sitta vid bordet och pappa ger pengar till alla, inga presenter. En kväll, när det är Newroz, så går många familjer till en gård. Där sätter sig alla vid elden, och vi äter speciell mat, till exempel ris, grönsaker, kött och fisk.

A: Hur ser dina framtidsplaner ut?

S: Jag ska lära mig något yrke, eftersom jag inte får jobba som lärare här utan att ha en svensk lärarutbildning. Min man ska börja på en högskola i en annan stad, så det är därför vi flyttar.

DET BÄSTA MED SVERIGE ÄR ATT MAN KAN TÄNKA FRITT

Så länge man kan säga sina åsikter utan att gripas, då kan man leva i en demokrati. Särskilt när andra länder styr sina media gäller det för oss svenskar att värna om åsiktsfriheten, då kan man utvecklas på rätt sätt. Vi hör och ser vad som händer i världen i massmedia: stackars tidningsutgivare, artikelförfattare och inte minst tidningsutdelare som utsätts för tortyr, fängelsestraff och mord.

Men det finns tendenser att man tappar denna åsiktsfrihet i Sverige. Man borde vara mer objektiv och inte bara se på sina egna intressen. Om vi män-

niskor inte tänker på varandra kommer vi att närlämma oss vårt ursprung (och vi är ju släkt med djuren), och detta borde vara en varning.

Det ligger väl i allas intresse att värna om det vi har, för mänsklighetens skull. Det mest utsatta massmediafolket finns i Turkiet, och därför måste man överväga vissa överenskommelser med det landet mycket noga.

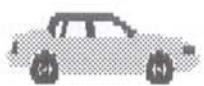
TIGRIS

Kurdiska Föreningens
sändes sitt Kurdiska Ungdomsradiot
varje söndag kl 20.00-20.30
från radio FM 92,7 MHz i Eskilstuna

Bilreparationer utförs till humana priser

Om du behöver hjälp ring till

Ciya Zerdeş

Telefon 070 - 57 75 155
(dygnet runt)

Adres: Carlavägen 51, Eskilstuna

Erika Rydell

Erika Rydell från Rinmansskolan var praktikant två veckor på kurdiska föreningen i Eskilstuna. Då gjorde hon denna intervju med en kurdisk kvinna för Ararat.

Ararat: Varifrån kommer du?

Sharifeh: Jag kommer från Kurdistan i Iran.

A: Har du några barn och familj?

S: Ja, jag har två söner som är elva och fem år. Jag har en man som jag har varit gift med i tretton år.

A: När kom du hit till Sverige?

S: Jag kom hit för ungefär åtta och ett halvt år sedan.

A: Varför flyttade ni just till Sverige?

S: Vi visste att andra kurder redan bodde i Sverige.

A: Varför hamnade ni just här i Eskilstuna?

S: Vi kände inte till så många platser här i Sverige, men vi visste att Eskilstuna tog emot kurder.

A: Hur bor du här?

S: Jag och min familj bor i radhus i Skiftinge.

A: Vad hade du för utbildning i ditt hemland?

S: Jag hade en utbildning som lärares.

INTERVJU MED SHARIFEH AV ERIKA RYDELL

A: Vad jobbade du med då?

S: Jag jobbade först som lärare på grundskolan, sedan var jag rektor på skolan.

A: Hur är dina kontakter med svenskar?

S: Det är inte så svårt att ta kontakt med svenskar, men jag umgås mest med svenska kvinnor. Förut jobbade jag på ABF och sen med ett projekt på Skiftingehus. Det handlade om invandrarkvinnor och svenska kvinnor, och det var inte så svårt att få kontakt med dem.

Sharifeh Karimi

A: Kan du berätta om den första kontakten du hade med en svensk?

S: Ja, vi hade kontakt med några svenska grannar först, och sedan mest med min sisters man, som är svensk.

A: Vad har du gjort under tiden du har bott här i Eskilstuna?

S: Först jobbade jag som hemspråklärare på en förskola, sedan jobbade jag med invandrarkvinnor på ABF, också som hemspråklärare. Sen var det projektet på

Skiftingehus. Nu senast gick jag en kurs på Korpen och skulle börja jobba där som gymnastiklärares för invandrarkvinnor. Men jag måste sluta för min familj och jag ska flytta till en annan stad.

A: Vad är det för skillnad mellan svenska och kurdiska kvinnor?

S: Enligt min uppfattning finns skillnaden i systemet, inte hos kvinnorna. Men de svenska kvinnorna är mer självständiga. De kurdiska kvinnorna tänker bara på familjen, men de svenska kvinnorna tänker till hälften på familjen, till hälften på sig själva. De svenska kvinnorna går till exempel på teater eller bio, men de kurdiska kvinnorna gör inte det.

A: Har någon sagt något rasistiskt till dig?

S: Nej, jag har inte stött på något sånt, men på TV och i tidningarna handlar det ofta om rasismen. Jag hoppas att svenska ungdomar och invandrarungdomar ska reda ut sina konflikter.

A: Vad tror du man kan göra för att minska våldet?

S: Man måste sänka arbetslösheten. Och så ska man prata med de ungdomar som har problem. När invandrarungdomar har problem beror det oftast på att de har en kultur hemma och en kultur ute i samhället. Om föräldrarna blir medvetna om den här situationen och kan bli ledare för sina ungdomar igen, så kan nog konflikterna minska. Om ungdomarna får en bra utbildning, så minskas nog våldet också. Våld förekommer oftast mellan dem som har låg ut-

sälj, allt ska underordnas detta. Allt räknas i kostnad eller vinst. Därför den nya arbetsrätten. Arbetsgivaren skulle ha rätt att avskeda den som han behagar, arbetskraften skulle köpas eller ratas. Det är de nyliberala värdena.

Nazisternas tankevärld liknar nyliberalismen. Lika självklart som en nyliberal avskedar en arbetare, lika självklart finner nazisterna det att ta till våld. Vad är skillnaden? Eller rättare sagt, det finns hos både nyliberaler och nazister ett värde som saknas, det som gör dem okänsliga och våldsbenägna. Människovärdet.

I den nyliberala världen är människovärdet likställt med produktionsresultatet. Det betyder att barnen, åldringarna, de sjuka och arbetslösa blir värdelösa. Det är denna nyliberala aggressiva konkurrens som i sin nazistiska tappning blir till förakten av den sämst ställda - den arbetslösa invandraren.

Människovärdet kan självfallet inte finnas hos nazisterna. Då skulle grunden för deras existens försvinna. Hela deras tankevärld bygger på att slå den svage, då kan de inte erkänna människovärdet.

Orsakerna

Människovärdet har ingenting med produktionen att göra. Det finns alltid. Människovärdet är utan färg. Det finns lika väl i Jokkmokk som här i Eskilstuna. Det omfattar alla. Vill du hävda ditt människovärde, då är vägen en annan än nyliberalismens. Det är inte att satsa på dig själv, utan sätta tillit till andra. Du får dela din osäkerhet, din rädska, din självkänsla, din framtidsvilja med andra.

Du får ta reda på orsakerna till eländet i stället för att svälja

kvällspressens sensationer. Du får ta itu med de verkliga problemen, det orätfärdiga samhället. Det kan du bara göra där allting börjar med människovärdet. Det är i det politiska arbetet inom folkrörelserna.

Det var den motvikt som era far- och morföräldrar satte mot däti- dens nyliberalism. Varför skulle ni vara sämre? Tvärtom, tack vare dem är ni bättre skolade, ni vet mera om världen.

Vilken framtid?

Kommer nazisterna att fortsätta med mera våld, som de skryter med? Säkert. De kommer att göra det så länge som det inte finns en motvikt i samhället som erbjuder en framtid. Det fanns inga raglända nazister för 15 -20 år sedan. Det var inte enbart för att tiden till det andra världskriget låg närmare, utan för att det fanns män-niskor som ville något annat än att konkurrera, slå sönder. De ville en bättre gemensam framtid.

En utväg är den sämsta: att stan-na hemma, att vänta på konjunkturuppgång, att vänta på att det löser sig. Det fanns för många som trodde på det förut. Varför skulle det som var fel i Tyskland på 30-talet vara rätt idag?

Erbjuder man män-niskor ett oanständigt liv blir de själva oanständiga. Redan vårt sunda förfu-rt säger oss detta. Vill ni ha bekräftelse behöver vi bara gå till USA och titta på brottsstatistiken där. De har försökt bemöta det ökade våldet med fler poliser och fler fängelser. Resultatet: våldet har ökat med 23% på 10 år sedan man började bygga ut fängelserna.

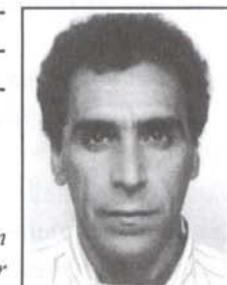
Ska vi komma åt våldet och ra-sismen ska samhället organiseras

på ett sådant sätt att det kan er-bjuda medborgarna arbete och ett anständigt liv. De måste kunna försörja sig och inte behöva leva på bidrag.

Det finns en lösning: minska ar-betstiden, dela på jobben.

När arbetstiden sänktes från 12 till 10 timmar, från 10 till 8 timmar, sade både arbetsgivare och natio-nalekonomer att samhället skulle gå under. Idag vet vi. Det gick inte under. Vi står ju här.

Ska Eskilstuna bli fritt från främ-lingsfientlighet, racism och våld, så ska ett an-ständigt liv er-bjudas ungdomen.

Seyitxan
Anter

Flykten valde oss

Fågeln väljer flykten. Vi valde den icke.

Flykten valde oss. Därför vi är här. Ni som ej blev valda-men ändå frihet äger, hjälп oss att bär den tunga flykt vi bär!

Bojan väljer foten. Vi valde att vandra.

Natten var barmhärtig. Nu är vi här.

Ni är för många, kanse den frie trge säger.

Kan vi blir för många som vet vad frihet är?

Ingen väljer nøden. Vi valde den icke.

Den valde oss på vägen. Nu vi är här.

Ni som ej blev valda! Ni vwt vad frihet väger!

hälп oss att bär den frihet som vi bär!

Stig Degerman

ETT ANSTÄNDIGT LIV!

Nazister och ungdomar har härjat på gator och torg. Jag inte bara förstår deras vrede, jag delar den. Det finns rationella orsaker till vreden. Skillnaden mellan mig och rasisterna är att jag försöker att med förflytten förstå orsakerna till min vrede. Varför har vi fått det eländigt i Sverige?

Är det svartskallarnas fel?

Är det kvinnornas fel, de som sällskapar med svartskallar?

Är det socialfallens fel?

Är det förtidspensionärernas fel?

Är det bögarnas fel?

Är det flyktingarnas fel?

Var det svartskallarna som spekulera de bort miljarderna? Var det bögarna som införde skattereformen? Var det socialfallen som knöt kronan till ecun? Var det förtidspensionärerna som fixade Nordbankens skuld på 50 miljarder?

Besluten

Jag kom till Sverige när det fanns arbete. Jag skurade golven och rengjorde toaletterna på Akademiska sjukhuset i Uppsala, jag satt nattspärrvakt i Stockholm, jag paketerade hushållsprodukter på Kungsörnen, jag byggde lastbilar på Scania i Södertälje. Det fanns ingen av mina arbetskamrater som klagade på att jag hade fel färg på skinnet, att jag var född på fel plats.

Var frodas rasismen och våldet?

Vi vet det från historien. I massarbetslöshet och mänskligt elände. När människorna inte längre kan försörja sig. Vi vet det från 20-talets Italien, från 30-talets Tyskland. Inget av det som har skett idag är oförklarligt.

Låt oss ta skattereformen som exempel. Politikerna har alltid varit så noga med att finansiera reformer, men inte denna gången. När 100 miljarder försvann ur statskassan då behövdes ingen finansiering. Sjuka och arbetslösa, barn och gamla fick fick betala i efterhand. Dessa 100 miljarder

till 350 000. Den näst bäst betalda tionden har höjt sin årsinkomst från 220 000 till 270 000, medan den fattigaste tionden har fått sin sänkt från 55 000 till 44 000. Och den mittersta tionden har samma inkomst på 99 000 som förrut. Detta efter skatt, pengarna du har i handen. Uttryckt i procent: 60% av svenska hushåll har fått sänkta inkomster, och de bästa av förlovarna har stått på stället tramp. Detta från 1981 till 1991, och det fortsätter åt samma håll. Vi känner till alla dem, som har 100 000 och mer i månaden. Det är de som talar ihärdigast om att vi måste spara.

Vi lever i ett av världens rikaste länder. Landets samlade förmögenhet är över 4 700 miljarder. Det är över en halv miljon kronor per invånare. Vill du, kan du dra ifrån din statsskuldsandel, du ligger ändå bra till.

Manifestation mot våldet på Fristadstorget i Eskilstuna 950922

försann i de rikas fickor. Nu lämnas de tillbaka till staten, mot ränta. Det är för att de rika ska få ränta på dessa pengar som vatten ersätter mjölk i skolmåltiden, egenavgifter höjs på sjukbesök, nämnd vad du vill.

Fördelningen

Några har blivit mycket rika, andra har blivit mycket fattigare. Den rikaste tionden av hushållen i Sverige har fått sin disponibla årsinkomst höjd från 230 000

Men det har förts en politik som har överfört inkomster från låginkomsttagarna till den rika tionden. Vem blir inte förbannad? Vem har inte rätt att bli förbannad?

Värderingarna

Politikerna har frivilligt lämnat över makten till den s k marknaden, d v s de 15 - 30 största ägarna av företag. Då blir deras värld också vår värld. Det är köp och

sak precis när det händer.

Det är naturligtvis svårt för den som kommer från en annan kultur att veta vad som gäller för svenska ungdomar. Jag tror att många invandrarungdomar gör sina föräldrar osäkra genom att säga ”så här gör svenskar” eller ”så här är det i Sverige”. Jag brukar säga till föräldrarna, att ni måste uppföstra barnen på det sätt som *ni* kan. Ni måste använda det sätt som ni är vana vid, och inte låta osäkerheten göra att ni släpper uppfostran helt och hållet. Ungdomarna själva måste hitta en kompromiss som passar för var och en.

Jag tycker att vi måste prata mycket mer med föräldrarna om vad svenska ungdomar får och inte får. De kanske inte alls har den frihet som vissa invandrarungdomar försöker lura till sig från sina föräldrar. Förra året hade vi några kurser där vi pratade om sådana här saker, och det hoppas jag att vi ska kunna fortsätta med.

En annan viktig sak är att om ungdomar pratar på ett rasistiskt sätt, så måste skolan, föräldrar och alla som hör dem säga ifrån. Man får inte acceptera rasistiska uttalanden. Det kan också vara ett tecken på att ungdomarna håller på att hamna i riskzonen. Det är viktigt att alla hjälps åt, det är inte bara föräldramas uppgift att säga ifrån. Vi måste alla bidra till renhållningen mot rasismen.

Ararat: Vad tycker du om situationen i Irakkiska Kurdistan?

Renée: Jag tror att det är ett gylle tillfälle nu att visa vad kurderna förmår genom att bygga upp den kurdiska staten i norra Irak. Det finns många problem att klara av, men det är viktigt för kur-

dernas sak att man arbetar bra.

Ararat: Hur ser du på kurderna?

Renée: De flest kurder är politiskt intresserade, och följer noga med utvecklingen i Kurdistan. Nästan ingen annan invandrargrupp har ett så starkt politiskt intresse. Men kanske de borde engagera sig lite mer i politiken här i Sverige också. Då skulle de lära sig mer om hur det här samhället fungerar, och det är viktiga erfarenheter när man ska bygga upp en egen demokratisk stat.

Vi behöver fler invandrare i politiken. Det är en så stor grupp som har sina rötter i andra länder, en miljon av åtta miljoner. Det är en demokratisk brist i Sverige att så få invandrare engagerar sig i svensk politik. Jag vet att många är mycket upptagna av Kurdistan, men det är viktigt att också engagera sig i frågor som gäller livet här, i den lokala politiken.

Jag uppfattar kurderna som väldigt starka, mentalt starka och viljestarka. Många har gått igenom otroligt mycket och det är konstigt ibland att de orkar leva vidare. Ofta är det kvinnor som har uppfört barnen och skött om allt när mannen varit långt borta, och alla har klarat sig. Just kvinnorna har ofta en väldigt stark personlighet.

Ararat: Har du tänkt besöka Kurdistan?

Renée: Det är självklart att jag vill besöka Kurdistan. Den dagen kommer kanske när Kurdistan blir fritt.

Ararat: Tycker du om kurdisk musik?

Renée: Ja det gör jag. Jag brukar

säga att kurdisk musik och dans är som kurderna själva - full av energi och uthållighet, bara fortsätter och fortsätter.

Ararat: Vad tycker du om Ararat?

Renée: Jag tycker det är bra att ni gör tidningen. Jag hoppas att ni får flera unga med i arbetet. Det är roligt att det finns material både på på kurdiska och svenska, och tidningen ser fin ut.

Ararat: Har du några planer för framtiden?

Renée: Jag ska börja läsa folkrätt.

Ararat: Vad gör du på din fritid?

Renée: Jag sjunger i kör, har gäster hemma, promenerar ute i naturen, läser böcker.

Ararat: Till sist, är det något du vill säga till den som tycker att det är svårt att få kontakt med svenskar?

Renée: Jag brukar säga, att det är kanske inte så att man är emot dig eller din familj om man är avvisande. De flesta svenskar är såpass upptagna att de inte hinner skaffa sig nya vänner. De hinner knappt träffa sina gamla vänner eller umgås med sina släktingar heller, för de har så mycket att göra.

Man ska inte ta det personligt om en granne inte kommer in eller bjuder in till sig. Många kanske vill umgås med sina grannar, men man är rädd för att det ska ta för mycket tid om man börjar.

Intervju
för Ararat av
Tara Mahmoud

RENÉE DANIELSSON -OMTYCKT PERSON PÅ INVANDRARBYRÅN

Ararat: Kan du berätta lite om dig själv och din bakgrund?

Renée: Jag har jobbat här på invandrarbyrån sedan 1988. Dessförinnan jobbade jag inom kyrkan, då också delvis med flyktingar. Det blir faktiskt 15 år som jag har jobbat med flyktingar, förut på deltid och från 1988 på heltid.

När jag bodde i Flen började jag också att jobba ideellt med flyktingar. Min pappa hjälpte flyktingar under andra världskriget genom Röda Korset, så jag följer hans exempel. Jag är intresserad av frågor som mänskliga rättigheter och folkrätt. Därför har jag engagerat mig i Amnesty.

Ararat: Vad tycker du om rasismen?

Renée: Man talar mycket om rasism, men jag tror att tidningarna överdriver en del. Ibland kanske det egentligen är fråga om ungdomsbråk, eller att folk helt enkelt är oroliga för att det kommer mäniskor från andra länder och de inte känner igen sig, men tidningarna kallar det racism. Folk känner sig inte trygga, men det betyder inte att de är rasister. Jag är lite rädd att tidningarna har skrivit så många gånger att rasismen har ökat, så att det till slut har blivit en sanning.

Det är farligt, och jag tror att medierna är medskyldiga till det

här problemet. Visst är det så att man ser mycket mer av fientlighet mellan invandrarungdomar och svenska ungdomar. Men jag tror inte att rasismen har ökat i min åldersgrupp, utan tvärtom att man är mer öppen mot folk från andra länder. Tyvärr är det så att det finns många tankar som är ganska rasistiska bland ungdomar.

ut, eftersom allt förändras så fort. Många är helt enkelt rädda för hur det ska gå, och då vill man gärna ha någon att skylla på om det inte blir som man har tänkt sig.

Det är inte så lätt idag som för tjugo år sedan. Då fick man sin utbildning och sen fick man jobb. Och det fanns även okvalificerat arbete, som knappast finns alls idag. Idag är livsmiljön hårdare, och jag tror att det gör sitt till att man blir orolig.

Arbetslösheten är en viktig orsak, för i Sverige anses arbete väldigt viktigt. Man har inget mänsiskovärde om man inte har ett arbete, och därför drabbas svenska ungdomar hårt av arbetslösheten. Vi måste kanske lära oss att det inte är så att alla kommer att få ett arbete i framtiden. Vi måste lära oss att man har ett mänsiskovärde även om man inte har ett jobb, och det är en stor omställning i samhället.

Ararat: Vad är orsak till våldet?

Renée: Det är klart att invandrarungdomar lika lite som svenska ungdomar är orsak till våldet. Och det är faktiskt inte *alla* ungdomar som bråkar. Det är de begränsade grupperna där problemen finns som man måste försöka komma åt. Då är Ungdomsgruppen som arbetar ute på stan på kvällarna väldigt viktig. De kan ta upp en

Renée Danielsson

Det är väldigt oroande eftersom det bryter den utveckling vi har haft att svenskarna är öppna mot andra folk och andra kulturer.

Ararat: Vad beror det på, tror du?

Renée: Det beror mycket på otrygghet, tror jag. Det är en komplicerad värld vi lever i, och man ser att det kanske inte kommer att finnas jobb. Man kanske får svårt att klara sig. Man är osäker hur världen ska komma att se

Detta krävde någonting av arbetarna själva. Fyllbultar och slagskämpar åstadkommer ingen samhällsförändring. Arbetarna disciplinerades och civiliseras. Subkulturen dog. Fylleriet och våldet minskade.

Vad drar vi för slutsatser av detta?

Jo, att Per-Albin Hansson hade rätt. Det goda samhället känner inga styvbarn. Men det är hos ett samhälles styvbarn, hos dem som inte släpps in i samhället, hos dem som bankar på dörren och aldrig kommer in, det är i denna grupp som subkulturer präglade av drogmissbruk och våld växer fram.

Idag producerar det svenska samhället ständigt nya styvbarn. Segregationen ökar, såväl på arbetsmarknaden, i bostadsområdena som på skolorna. 1994 var arbetslösheten bland ungdomar mellan 15 och 19 år 18,9 procent. Var femte elev som går ut skolan kommer inte in på arbetsmarknaden.

1900-talet har under de fredliga perioderna i Västeuropa kännetecknats av tilltagande social integration och medföljande civilisering. Den utvecklingen har brutits under de senaste två decennierna i Sverige. Historien har bytt riktning.

Det finns stora tendenser till amerikanisering av det svenska samhället:

- Ökad social utslagning. Förra året tvingades nära 700 000 män söka socialbidrag.

- Segregation och ghettoisering. I invandrarförorten Bergsjön i Göteborg exempelvis är var tionde ungdom känd hos Göteborgspolisen.

- Gängbildning hos ungdomar utifrån nationalitet. På Katarinelundsskolan i Göteborg förekom under en enda dag sex bråk mellan ett gäng somalier och ett gäng iranier.

- En medelklassideologi av amerikansk typ tränger ut den gamla solidariska socialdemokratiska ideologin också inom socialdemokratin själv. Denna nya medelklassideologi utmärks av en syn på samhället som en idrottsarena. Somliga blir vinnare, andra blir förlorare; vad man blir är ytterst beroende av individen själv. En sådan samhällssyn befriar medborgaren från allt ansvar för de mindre lyckligt lottade.

Vi kan redan idag avläsa resultatet av de senaste årens utveckling. Anmälda våldsbrott har ökat med

nästan 37 % från 1991 till 1994. En nyligen gjord undersökning visar att våldet ökar bland ungdomar i samtliga åldersgrupper upp till 20 år.

Om dagens utveckling fortsätter kan vi se vår möjliga framtid i USA. Det amerikanska samhället misslyckades med att integrera den svarta och den spanskstalande befolkningen. Idag sitter var tredje svart man i åldern 20 - 30 år i fängelse. I staten Washington sitter nära hälften av alla vuxna män mellan 18 och 35 år i fängelse. I staden Washington rekommenderas den vita befolkningen att inte besöka vissa stadsdelar ens under dagtid.

Frågan om våldet handlar ytterst om vilket samhälle vi vill ha. Vill vi ha ett samhälle med ökade klyftor, med social utslagning, med segregation på arbetsmarknaden, i bostadsområden, på skolor, ett samhälle av vinnare och förlorare, då väljer vi våldets samhälle.

Karl-Gustav Vinsa
behandlingsassistent,
frilansskribent, Göteborg

Detta är ett sammandrag av den inledning som jag höll på temadagen "Dom och vi" den 23 september på ABF-huset.

fran sid 4

vart är vi på väg???

på grund av sina idéer göra mig till sitt hatobjekt. Jag måste erkänna att det som stör dem mest - förutom min mörka hy - är mitt minne, minnet som aldrig glömmer askan av mer än sex miljoner mäniskor - judar, homosexuella, handikappade, zigenare, kommunister, anarkister och socialdemokrater - askan, som fortfarande

gödstrar den europeiska jorden. Något borde vi ha lärt oss!

Och jag för min del känner ännu en gång, att vi har påbörjat en resa genom nattens mörker och jag frågar er: Vet ni vart vi är på väg?

KOMMER VÅLDET AV SIG SJÄLV?

Tornedalen, där jag växte upp, var för inte så länge sedan en mycket våldsam del av Sverige. Berusade gäng av ungdomar drog omkring på byvägarna onsdagskvällar och lördagskvällar, antastade äldre mäniskor och slogs inbördes. Ungdomsgäng åkte på dans till grannbyn, inte för att dansa eller för att ragga brudar, utan för att spöa upp grannbyns ungdomar. Som när dagens fotbollshuliganer åker på bortamatcher, inte för att titta på fotboll, utan för att klå upp bortalagets egna huliganer. Inget är aldeles nytt under solen.

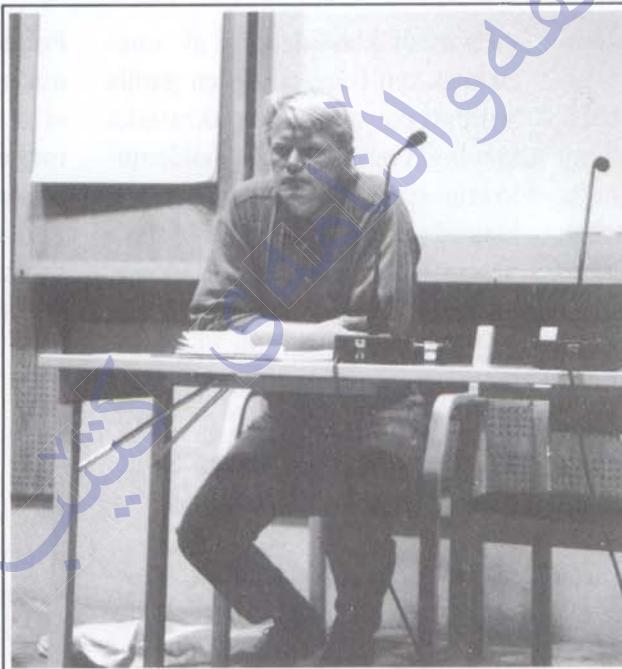
Idag är Tornedalen en av Sveriges fredligaste landsdelar. Fylleriet har minskat kraftigt, slagsmålen är i det närmaste helt avskaffade. Vad orsakade den omvälvande förändringen?

Fram till ungefär mitten av detta sekel fanns bland unga män i Tornedalen en subkultur. Som de allra flesta subkulturer var den en utpräglad machokultur. Unga män hävdade sig genom att supa och slåss. En riktig karl stod pall för en sup och backade inte för någon.

Det som hände var att omvärlden trängde in i Tornedalen. Rikssvenska tidningar, radio och TV blev vanliga i tornedalska hem, det omgivande svenska samhällets civiliserade normer och värderingar präglades in i barnen i folkskolan. Mäniskor kunde inte längre försörja sig på småbruk och

skogsarbete, utan sökte sig till gruvorna i Malmfälten och till stålverket i Luleå. De blev medlemmar i fackföreningar och politiska partier. Isoleringen av Tornedalen bröts.

Tornedalingen upptäckte att det var till fördel för honom själv att tillhöra det svenska samhället. Där fanns skolor och högskolor, där fanns arbetslöshtsförsäkring och sjukförsäkring; hela det sociala skyddsnätet.

Karl-Gustav Vinsa vid ett seminarum på ABF i Eskilstuna

Tornedalen integrerades i Sverige. Tornedalingen blev svensk samhällsmedborgare. Man disciplinerades, civiliseras. Den tornedalska subkulturen dog ut under loppet av ett par decennier. Man kan säga att tornedalingen avskaffade sig själv, till sorg och saknad för ingen. Utom möjligtvis för hembrännarna.

En liknande subkultur som den

tornedalska fanns i den tidiga arbetarklassen. Bland arbetarna fanns en kraftig överrepresentation vad gäller fylleri och våld på 1800-talet. Det visar undersökningar gjorda bl a i Västernorrlands län och i Norrköping.

När fackföreningsrörelsen växte fram tog den omedelbart itu med fylleri och slagsmål. I stadgarna för avdelningen av Transportarbetarförbundet i Holmsund stod i början av 1900-talet att medlem får ej ”på gator eller offentliga lokaler bråka”, och ”medlem skall vara nykter när han går ut i arbete samt får under arbetet ej använda starka drycker”.

Vår för fanns det sådana skrivningar? Uppenbarligen för att de var nödvändiga. Många medlemmar använde fritiden för att supa och slåss. Som dagens skinnskallar. Som dagens fotbollshuliganer. Som gårdagens tornedalingar.

Från 1890 gick våldsbrottigheten stadigt nedåt fram till ungefär 1950. Det har historiker visat. Varför?

Det handlar återigen om social integration. Arbetarna organisera sig i fackföreningar, bildningsföreningar, hyresgästföreningar, i politiska partier. De drev igenom allmän och lika rösträtt för samtliga medborgare. De klev in i samhället. De tog sig plats i samhället.

Julio Flores

Det är ingen överdrift att påstå att militären i Argentina såg sig själva som försvarare av västvärldens civilisation och kristendomen. Man höll med dem som kallade sig patrioter, och samtidigt gjorde man ingen hemlighet av sina sympatier för nazi-Tyskland och för den rasistiska regimen i Syd-Afrika. ”Vi är de enda ledarna i ett vitt land på en kontinent som består av mestiser”, sade man. Det här uttalandet av militären startade en våg av folkliga protester, och det blev stora rubriker i tidningarna där uttalandet fördömdes.

Kort därefter lade sig skräcken över det argentinska samhället. Nazi - fascismen slutade vara en politisk abstraktion och blev en fasansfull verklighet. Under nättarna försvann folk, bortrörade av demoner till de så kallade ”suck ups”, som på militär slang betyder koncentrationsläger eller tortyrkammare. En del fördes till Herkulesplan, som lyfte nattetid fullastade med politiska fångar - drogade och fastbundna - för att sedan kastas ut i det kalla vattnet i Syd-Atlanten.

De här händelserna kommenterade man genom viskningar, ingen vågade höja rösten. Att vara tyst

VART ÄR VI PÅ VÄG???

var det enda sättet att inte bli utspekad som vänstersympatisör. Det räckte med att vara misstänkt för att påbörja en resa utan återvänto genom dimmorna i natten. I dagstidningarna började man skriva små notiser om att man hittade kadaver av personer som var lemlästade och bar tydliga spår av brutalt våld, små notiser gömda under lika små rubriker.

Så småningom slutade människorna att reagera för dessa små notiser. Skräcken och fasan blev ett vardagligt fenomen och det argentinska folket lärde sig att leva med detta. En mycket liten grupp av mödrar till de försvunna vågade trotsa militärjuntan, och de blev kallade ”de galna mödrarna”. Men större delen av befolkningen höll tyst, eller än värre, de började rätfärdiga skräcken genom att säga: Ja, om de kom för att hämta någon, så var det väl för att de var inblandade i något, eller? Den här medbrottsliga tystnaden bidrog till att så många som 35.000 ungdomar aldrig återvände!

De här minnena kommer tillbaka när jag ser historiska bilder av hur mörka tågvagnar rullade fram här i Europa med sin makabla last av människor som skulle slängas in i masugnarna av dem som försvarade den ariska rasen. Vid slutet av andra världskriget fick världen se de vidriga hemskheterna. Många försvarade sig med ursäkten: ”Vi visste inte att sådant hände”.

Trots allt konstaterar vi att den vita europeiska människan inte har lärt sig mycket av sina egna förskräckelser. Enbart 50 år efter

tragedin växer det det nazistiska hatet och blåser upp eldar som har stocknat i masugnarna. De lyser upp natten med sina brandbomber och försöker ånyo marschera med sina oanständiga kängor över den mänskliga värdigheten.

Idag, liksom igår, konfronteras vi med att välja sida. Det är omöjligt att vara neutral. Antingen är man för ett demokratiskt system och ett civiliserat levnadssätt, eller annars stödjer man ett system av irrationell intolerans och barbari. Var och en av oss måste välja om vi ska ingå i leden som släss för livet och hoppet, för broderskap och fred mellan människorna, eller om vi ska vandra tillsammans med skarorna av hatet och mörkret.

De som, oskyldigt eller ej, odalar goda relationer med neo-nazister med hoppet om att kunna påverka dem eller ”utbilda” dem, har redan valt sida. De har ingen annan godtagbar ursäkt - om vi ska tro dem - än en otroligt närsynt arrogans och en oerhörd okunnighet om historien, vilket borde diskvalificera deras självutnämnda roll som folkbildare.

Ingen av nazismens krigsförbrytare som dömdes efter kriget visade ångerkänslor för sina brott. Den allmänna inställningen var, att de befann sig vid rättegången endast på grund av att det var de, som förlorade kriget!

Det är möjligt att ni tror att de här ungdomarna, som är artificiellt flintskalliga, har naturliga skäl att

sid 6

VEM VÄLJER VÅLDET?

Vi skall inte ha några samhällets styvbarn. Så sades det på 30-talet. Det var då, innan folkhemmet. Hur är det nu, efter folkhemmet?

I våra skolor säger läroplanen klart och entydigt att elevers behov ska tillgodoses. Vem kan opponera sig mot det? Vem vill inte ha det så? Men i verkligheten, när vi ska leva efter orden - då är det stopp. När ungdomar söker sig en framtid, när de vill börja ett eget liv - då är det stopp.

Men det är inget stopp på den rotvälska som dagligdags väller ut över folk, från radio, TV och tidningar: att vi är arbetsskygga, bidragssnyltare, a-kassefuskare. Ja, att en del av oss är kulturbundet kriminellare än andra, som en minister sa. Varför detta snack?

Det är den nya sociala arrogansen. Den som vill att vi på nytt ska börja tänka uppifrån och ner. Och som därmed rationaliseringar rasism och nationalism. Det blir det nya förnuftet. Slå neråt. Det är OK.

Politikerna har gjort det bekvämt för sig. Med hjälp av tjänstvilliga s.k. experter lägger de skulden för våldet bland ungdomar på individen. Så skyfflas ansvaret över på föräldrarna, hemmet, dagis, skolan, socialtjänsten. Politikerna går själva fria. Fast det är de som skurit ner på familjebidragen, dagis, skolan, fritidsgårdarna, socialtjänsten.

Vad finns kvar att skära ned på?

- * de 11% som är arbetslösa eller
- * de 16% infödda ungdomar som är arbetslösa eller
- * de 18% invandrare som är arbetslösa eller
- * de 30% invandrarungdomar som är arbetslösa eller
- * de 70% svarta ungdomar som är arbetslösa.

Nej, ungdomar - som i rädska och missmod - mobbar, slåss och härjar med knivar i en sådan här värld, ska inte tvingas att än mera dansa efter detta den nyliberala arrogansens diktat. De är värdar något annat.

Vad som behövs är en *unite & fight* generation som slår uppåt. För ett människovärde och för levnadsvillkor som är anständiga. Vi får börja tala som Per-Albin Hansson igen: *vi ska inte ha några samhällets styvbarn* - och lägga till det Evert Taube skulle sjunga: *kvittar lika vilken kulör det är*. Människovärde åt alla - rasim åt ingen.

Appeltal vid manifestationen mot våldet som hölls av Kurdiska föreningen på Fristadstorget i Eskilstuna den 22 september

STÖDGALA FÖR KURDISTAN 95

Många artister, som alla ställde upp gratis, lockade en ovanligt stor publik och gjorde att stödgalan inbringade en vinst på 8.856 kronor i år.

Medverkade gjorde den svenska barnkören Coola Kottar, Kurdiska föreningens barndansgrupp, Hassan Sherif och Hassan Ghafur, Jir och Nabaz, Delal och Murad, Nasir Rezazi och Marziyeh med artister samt den svenska folkrockgruppen Etnosk.

Arja Claesson från Radio Sömland var konferencier, ABF, Studiefrämjandet och Studieförbundet Vuxenskolan var medarrangörer tillsammans med Svenska kommittén för kurdernas mänskliga rättigheter och Kurdiska föreningen.

I början av nästa år kommer Svenska kurdkommitténs biståndsorganisation "The Qandil Project" att påbörja byggnadsarbete för de 40.000 kronor som har samlats in i Eskilstuna under de senaste tre åren.

Vi tackar alla som genom sitt deltagande i festen bidrar till biståndsverksamheten i Kurdistan.

*Maud Ekman
Ordförande i
Eskilstunaavdelningen av
Svenska kommittén för
kurdernas mänskliga rättigheter*

APPEL FÖR EN MÄNSKLIGARE FLYKTINGPOLITIK

Tanken på mänskors lika värde manifesteras i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna, som inleds med orden ”erkännandet av det inneboende värdet hos alla medlemmar av mänskosläktet och av deras lika och oförytterliga rättigheter är grundvalen för frihet, rättvisa och fred i världen”.

Arbetet med att skapa internationella regler för att upprätthålla respekten för de mänskliga rättigheterna har fortgått efter andra världskriget, bland annat genom tillkomsten av Flyktingkonventionen och Barnkonventionen. Trots detta har vi sedan andra världskriget sett många exempel på hur mänsikor offrat sina liv i kampen för dessa rättigheter. Det skedde t ex i Prag 1968, på fotbollsstadion i Santiago de Chile 1973, bland skolbarnen i Soweto 1976, det skedde på Himmelska Fridens Torg i Peking 1989. Och det händer fortfarande, även i Europa.

Över hela världen flyr mänsikor från sina hem och hemländer. Flyktingströmmar är inte enbart en nationell eller regional fråga utan även ett internationellt problem där Afrika och Asien tvingas bära den ojämförligt största bördan. Här har vi i västeuropa

en möjlighet att visa solidaritet. Isälet ser vi nu en allt mer restriktiv flyktingpolitik ta form. Sverige har, i likhet med flera andra västeuropeiska länder, infört viseringstvång för medborgare i en majoritet av världens stater, detta i en tid då ett tjugotal miljoner mänsikor befinner sig på flykt och då Europa upplever de ojämförligt största flyktingströmmarna sedan andra världskriget. En användning av viseringstvång i syfte att kortsluta asylrätten och skära av livlinan för hotade mänsikor är inte bara omonstriskt, utan strider också mot Sveriges internationella åtaganden och mot den svenska riksdagens beslut att regeringen kraftfullt skall verka för en human och solidarisk flyktingpolitik inom EU.

I år har andra världskrigets slut firats, och politiker över hela kontinenten har högtidligen deklarerat att krigets fasor inte får upprepas. För att dessa ord skall fyllas med handling måste våra moraliska förpliktelser gentemot flyktingar med skyddsbehov gälla lika mycket idag som under andra världskriget. Mänsikors lika värde måste utgöra den självklara grunden för en mänskligare flyktingpolitik, och ordet solidaritet måste åter bli en utmaning.

Anita Klum
generalsekreterare
Amnesty International

Michael Williams
ordförande
FARR

Peter Örn
generalsekreterare
Svenska Röda Korset

Karl-Erik Svartberg
generalsekreterare
Caritas Sverige

Stig Wallin
grundare
5 i 12-rörelsen

Eva Nordström
ordförande
Svenska flyktingrådet

Bo Forsberg
direktor
Diakonia

Lennart Lindgren
generalsekreterare
Rädda Barnen

Gunnar Weman
Ärkebiskop, ordförande
Sveriges Kristna Råd

Firat Nemrud

Tara Ibrahim

Tevga Bêkes

Besökadress
Parkkällare
Västra Storgatan 3
Tel / Fax: 016 - 13 12 52
Pg: 26 52 90 - 7

Postadress
Kurdiska Föreningen
Box: 14 595
630 14 ESKILSTUNA

ARARAT

Utgivare: Kurdiska Föreningen i Eskilstuna Nov/Dec 1995, Nummer: 7

VART ÄR VI PÅ VÄG???

Jag kommer ihåg att i mitt hemland Argentina, några dagar innan militärerna påbörjade det så kallade "smutsiga kriget" hösten 1976, en morgon i en förstad till Buenos Aires, hittades liken av 20 personer på en soptipp. Kropparna visade tydliga tecken på att de hade blivit torterade på ett brutal sätt. Man hade bundit dem med taggtråd och man hade lemlästat dem med dynamitgubbar. Några av dessa personer hade hakkors ritade på pannan och man hade skrivit "judesvin" med bajonettspetsen på böstet. Andra hade hammaren och skäran inristade på de sönderrivna kropparna.

sid 4

KOMMER VÅLDET AV SIG SJÄLVT?

Läser man tidningar idag kan man lätt få för sig att vi lever i det mest våldsamma samhälle som har existerat. Ingenting kan vara mera fel. 1800-talets samhälle var mycket våldsmäktigare. Fylleriet var värre, våldsbrottigheten högre. I slutet av det förra seklet började våldet minska och det fortsatte att minska till omkring mitten av 1900-talet. Vad var orsaken till att våldsbrottigheten gick ned? Och kan vi lära oss någonting av det idag?

sid 5

STÖDGALA FÖR KURDISTAN 95

S tödgalan 95 i Hjärter
Ess blev en maratonfest
med ovanligt stor publik.
Läs om stödgalan på sid 3

I detta nummer:

- ◆ Vem väljer väldet sid 3
- ◆ Appell om flyktigpoli. sid 2
- ◆ Renée Danilesson sid 7
- ◆ Ett anständigt liv! sid 9
- ◆ Sharifeh Karimi sid 11
- ◆ Ahmed Arif sid 14

Di vî hijmarêde

- ◆ Serhild. Sêx Seid rupel 16
- ◆ Eskilstuna rupel 18
- ◆ Gina Jacobi rupel 19
- ◆ Disa Xwendin rupel 20
- ◆ Xelil Dihoki rupel 21